

Odluka:

VS RH Rev 861/2007-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VS RH Rev 861/2007-2
Datum odluke: 20.12.2008.
Vrsta odluke: Presuda
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Broj: Rev 861/07-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Jasne Brežanski, kao predsjednice vijeća, te Davorke Lukanović-Ivanišević, Ivke Zlokić, Nenada Perina i Željka Glušića, kao članova vijeća u pravnoj stvari tužitelja „P. banke Z.“ d.d., Podružnice O., zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva B., Š. i partneri iz Z., protiv tuženika Z. G. iz B. M., radi isplate, rješavajući reviziju tužitelja izjavljenu protiv pravomoćne presude Županijskog suda u Osijeku, br. GŽ-1939/07-2 od 31. svibnja 2007. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Belom Manastiru, br. P-266/00-17 od 27. ožujka 2007., u sjednici održanoj 20. prosinca 2008.,

presudio je:

Odbija se revizija tužitelja kao neosnovana.

Trošak odgovora na reviziju tuženiku se ne dosuđuje.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u toč. 1. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se tuženiku naloži da tužitelju isplati iznos od 2.273.707,36 kn i to na ime glavnice iznos od 933.943,98 kn, na ime redovne kamate iznos od 235.117,05 kn i na ime zatezne – evidentne kamate iznos od 1.104.646,33 kn, sa zateznom kamatom po odluci banke od 18. prosinca 1999., pa do uplate te troškove postupka u iznosu od 15.000,00 kn u roku od osam dana.

U toč. 2. izreke tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu mu pamićnog troška u iznosu od 20.000,00 kn.

Presudom suda drugog stupnja odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, pa je gore navedena presuda suda prvog stupnja potvrđena. Ujedno je odlučeno da se tuženiku ne dosuđuje trošak odgovora na žalbu.

Protiv pravomoćne presude suda drugog stupnja reviziju je izjavio tužitelj pozivajući se na revizijske razloge bitnih povreda odredaba pamićnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

Predložio je da se nižestupanjske presude ukinu i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, odnosno da se ukinu drugostupanjska presuda i vrati predmet tom sudu na ponovno suđenje, a podredno da se pobijana presuda preinači tako što bi se prihvatio tužbeni zahtjev u cijelosti.

U odgovoru na reviziju tuženik se usprotivio reviziji smatrajući ju neosnovanom pa je predložio da se ona odbije a tuženiku naknadi trošak odgovora na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u skladu s odredbom čl. 392.a Zakona o parničnom postupku 53/91, 91/92, 112/99 i 117/03 – dalje: ZPP) u okviru određeno navedenih revizijskih razloga, ovaj revizijski sud ne nalazi da bi u donošenju pobijane presude bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, niti da bi u postupku pogrešno bilo primijenjeno materijalno.

Kada se revident u reviziji poziva na povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 7., odnosno 219. ZPP, a ove obrazlaže kroz navode kojima ulazi u ocjenu provedenih dokaza u postupku, tada se takvi revizijski navodi svode na pobijanje pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, a što, sukladno odredbi čl. 385. ZPP, nije dopušteni revizijski razlog. Zato se ovaj revizijski sud ne može baviti iznesenim revizijskim navodima u pravcu da u postupku nisu utvrđene činjenice koje bi govorile u korist tuženikovih tvrdnji o nastupu zastare tražbine.

Glede pak materijalnog prava za odluku suda prvog stupnja bile su odlučne utvrđene činjenice, koje je prihvatio i sud drugog stupnja, a te su:

- da su stranke sklopile ugovor o kreditu 18. prosinca 1992. godine po kojem se tuženik obvezao vratiti kredit tužitelju u 84 jednake mjesečne rate,
- da je prema ugovoru o kreditu prva rata kredita dospjela 1. siječnja 1993. godine, a posljednja da bi dospijevala 31. prosinca 1999.,
- da čl. 13. navedenog ugovora glasi: „propuštanje korisnika kredita platiti dvije uzastopne dospjele otplate rate, smatra se slučajem insolventnosti korisnika kredita. U slučaju iz prethodnog stavka, kredit se smatra dospjelim na plaćanje u cijelosti, odnosno banka stječe pravo otkazati ovaj ugovor prije isteka ugovorenog roka. Kredit se smatra dospjelim i ukoliko korisnik kredita ne dostavi policu osiguranja da je ugovorio osiguranje opreme i automobila iz čl. 10. ugovora“,
- da je za osiguranje otplate kredita tuženik uručio banci dvije bjanko mjenice potvrđene administrativne zabrane od isplatioca plaća za korisnika kredita i solidarnog dužnika i akceptne naloge poduzeća U. s., te da su tuženik i solidarni dužnik založili i svoje pokretnine i to poluautomatsku liniju za izradu izo stakla, te automobil marke mercedes reg. oznake ..., vlasništvo korisnika kredita, te automobil marke mercedes reg. oznake ..., vlasništvo solidarnog dužnika Ž. Ž.,
- da tužitelj do kraja 1999. godine nije kontaktirao sa tuženikom niti pokušao naplatiti svoju tražbinu.

U ovom postupku nije prijemno da kredit nije plaćen, da je nastupila situacija neplaćanja dviju uzastopnih mjesečnih rata kredita, ali je sporno je li nastupila zastara tražbine tužitelja.

Odredbom iz čl. 360. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96 i 112/99 – dalje: ZOO) koja je u primjeni na konkretni slučaj propisano je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze i da zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze s time da se sud ne može obazirati na zastaru ako su dužnik nije na nju pozvao.

Odredbom čl. 361. ZOO propisano je da zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, dok je odredbom čl. 362. ZOO propisano da zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena.

Odredbom iz čl. 371. ZOO propisano je da potraživanje zastarijeva za pet godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok.

Slijedom utvrđenih činjenica, primjenom gore navedenog materijalnog prava nižestupanjski sudovi zaključuju u prilog nastupa zastare tražbine tužitelja.

U prilog takvog zaključka polaze od utvrđenja da je čl. 13. Ugovora o kreditu određeno da se kredit smatra dospjelim na naplatu u cijelosti kada korisnik kredita propusti platiti dvije uzastopne mjesečne dospjele rate kredita.

S tim u svezi utvrđuju da je dospjeće na naplatu cijelog kredita, obzirom na neprijepornu činjenicu da nisu isplaćene o dospjeću dvije uzastopne mjesečne rate, nastupilo davno izvan roka od pet godina računajući unatrag od uložnja (21. prosinca 1999.), a sve i s obzirom na visinu glavnog duga i visinu kamata koji se ovim postupkom potražuju i koje činjenice upućuju na zaključak da je tuženik prestao sa otplatom rata kredita izvan zakonom predviđenog roka zastare od pet godina.

Revizijskim navodima odluka suda nije dovedena u sumnju.

Nalme, nižestupanjski sudovi polaze od utvrđenja da odredba čl. 13. Ugovora o kreditu sadrži odredbu o trenutku kada dospijeva cijeli kredit na naplatu, a to je neplaćanjem dviju uzastopnih mjesečnih rata kredita, kao i da sadrži, neovisno od toga, i odredbu da tada

ispunjava, ne bi dospio cijeli na naplatu sve dok ne bi dospjela na naplatu i zadnja mjesečna rata kredita, a takvi zaključci iz utvrđenog činjeničnog stanja ne proizlaze. To posebno ne proizlazi iz čl. 13. Ugovora o kreditu u kojoj su odredbi stranke odredile kada se cijeli kredit smatra dospjelim na naplatu. Ako bi se i polazilo od toga da odredba čl. 13. Ugovora nije posve jasna, tada bi ju trebalo tumačiti sukladno čl. 100. ZOO, u korist strane koja nije pripremila i predložila ugovor, a to je tuženik, a ne tužitelj, tj. P. banka.

Zato tvrdnjom da je cjelokupni iznos kredita dospio na naplatu 17. prosinca 1999. godine (po dospijeću zadnje rate kredita), tužitelj nije doveo u sumnju dospijeće cijeloga kredita na naplatu neisplatom dvija uzastopnih rata kredita, niti zaključke suda o vremenu nastupa zastare utužene tražbine, s obzirom na dospijeće koje seže izvan roka od pet godina, računajući unatrag od utuženja. Stoga je sud pravilnom primjenom odredbe iz čl. 361. i čl. 371. ZOO odbio tužbeni zahtjev.

Valjalo je zato u svemu reviziju tužitelja kao neosnovanu odbiti i tako odlučiti kao u izreci ove presude pozivom na odredbu čl. 393. ZPP.

Trošak odgovora na reviziju tuženiku nije dosuđen, jer je ocijenjeno u smislu odredbe čl. 166. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP da ovaj trošak nije bio potreban u revizijskoj fazi postupka.

U Zagrebu, 30. prosinca 2008.

Predsjednica vijeća:

Mr. sc. Jasna Brežanski, v.r.

UJME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića, predsjednika vijeća, Gordane Jalšovečki, članice vijeća, Damira Kontreca, člana vijeća, dr. sc. Ante Perkušića, člana vijeća i suca izvjestitelja i mr. sc. Lucije Čimić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „M.“ d.d. u stečaju, R., kojeg zastupa punomoćnik Z. G., odvjetnik u R., protiv tuženika „I.“ d.o.o. Z., kojeg zastupa punomoćnica G. B., odvjetnica u Z., radi utvrđenja i dr., odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ - 7187/11-3 od 18. travnja 2012., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Rijeci, Stalna služba u Pazinu broj P - 933/11-27 od 28. lipnja 2011., u sjednici održanoj 19. ožujka 2014.,

presudio je:

Revizija tuženika odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom utvrđen je ništavim sporazum sklopljen između „I.“ s.p.o. Z., kao vjerovnika s jedne strane i „M.“ d.d. R., kao dužnika s druge strane, od 14. siječnja 1994. pred Općinskim sudom u Zagrebu u postupku osiguranja pod poslovnim brojem I - 23/94 (izreka pod I. prvostupanjske presude). Odlukom o troškovima postupka obvezan je tuženik naknaditi tužitelju iznos od 143.507,53 kune (izreka pod II. prvostupanjske presude), dok je zahtjev tužitelja u više traženom za troškove postupka odbijen kao neosnovan (izreka pod III. prvostupanjske presude), kao i zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova (izreka pod IV. prvostupanjske presude).

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tuženika i tako potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu pod I., II. i IV. izreke

prvostupanjske presude. Drugostupanjskim rješenjem odbačena je žalba tuženika izjavljena protiv prvostupanjske presude u dijelu pod točkom III. izreke prvostupanjske presude.

Protiv drugostupanjske presude reviziju je izjavio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da revizijski sud istu preinači shodno navodima iznesenim u reviziji, odnosno ukine drugostupanjsku i prvostupanjsku presudu i predmet vrati na ponovno suđenje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija nije osnovana.

Prema odredbi čl. 392.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 28/13 - dalje: ZPP, u povodu revizije iz čl. 382. st. 1 ovog Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a na koju u reviziji ukazuje tuženik. Naime, suprotno tvrdnji tuženika, pobijana presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, ti razlozi imaju podlogu u izvedenim dokazima, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. U parnici radi utvrđenja ništavosti prvog podlažnog sporazuma između tuženika i tuženice, pa nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP-a. Drugostupanjski sud je u obrazloženju svoje presude, prihvaćajući činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda, odgovorio na žalbene navode relevantne za odluku u sporu, pa nije ostvarena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a na koju revident opisno ukazuje u reviziji. Gledajući daljnji navoda iznesenih u reviziji po osnovu bitne povrede odredaba parničnog postupka, valja reći da shodno odredbi čl. 385. st. 1. toč. 2. ZPP-a, protiv drugostupanjske presude protiv koje se može podnijeti revizija iz čl. 382. st. 1 ovog Zakona revizija se može podnijeti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a koja je učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom.

Revizijskim prigovorom tuženika istaknutim u pravcu pogrešne ocjene provedenih dokaza od strane nižestupanijskih sudova, faktično se prigovara pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, a o čemu u smislu odredbe čl. 385. ZPP-a u revizijskom stadiju postupka nije dopušteno raspravljati.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnim sporazuma kojeg su stranke 14. siječnja 1994. sklopile pred Općinskim sudom u Zagrebu u postupku br. I – 23/94.

Nižestupanijski sudovi prihvatili su zahtjev tužitelja nakon što su utvrdili sljedeće odlučne činjenice:

da je 14. siječnja 1994. pred Općinskim sudom u Zagrebu u postupku osiguranja pod posl. brojem I – 23/94 zaključen sporazum o osiguranju tražbine između „I.“ s.p.o. Z., kao vjerovnika s jedne strane i „M.“ d.d. R., kao dužnika, kojim se dužnik obvezao ispuniti tražbinu (temeljem ugovora o kratkoročnom zajmu od 25. studenog 1993.) od 494.916 DEM u dinarskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Zagrebačke banke na dan 25. 5. 1994., kada ova tražbina i dospijeva,

da je ovim sporazumom, radi osiguranja naprijed navedene tražbine, ugovoreno i osnivanje založnog prava na nekretninama u vlasništvu dužnika (k.č. br. 5717/2 k.o. G. Z.), te jedno i na nekretnini uknjiženoj kao vlasništvo založnog dužnika „U.“ (nekretnina upisana u Z.U. 22146 k.o. G. Z.),

da je sporazum u navedenom postupku, kao punomoćnica obiju stranaka, sklopila G. R. odvjetnica u Z.,

da je punomoć navedenoj odvjetnici u ovom predmetu izdao direktor tužitelja L. P., koji je prema stanju upisanom u sudskom registru u to vrijeme bio ovlašten zastupati poduzeće time (uz ograničenje) što je morao dobiti suglasnost Upravnog odbora za sklapanje ugovora i drugih pravnih poslova koji premašuju protuvrijednost 100.000 DEM u trenutku sklapanja posla, za investicije u osnovna sredstva preko 50.000 DEM, za prodaju osnovnih sredstava društva, te za poslove koji se tiču raspolaganja nekretninama društva,

da je tako direktoru (tužitelja) upravo za sklapanje predmetnog pravnog posla bila potrebna suglasnost Upravnog odbora jer je bila riječ o pravnom poslu koji prelazi protuvrijednost od 100.000 DEM i jer se istim raspolagalo nekretninom društva, te da direktor tužitelja nije imao suglasnost Upravnog odbora za sklapanje predmetnog pravnog posla, niti mu je ova suglasnost naknadno dana.

Kako revident dijelom navoda iznesenih u okviru revizijskih razloga pogrešne primjene materijalnog prava, te bitne povrede odredaba parničnog postupka osporava i pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog tijekom postupka, valja reći da shodno odredbi čl. 385. st. 1. ZPP-a reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tako navodi revidenta kojima se osporava utvrđeno činjenično stanje nisu

mogli biti uzeti u razmatranje.

Na navedeno utvrđeno činjenično stanje nižestupanijski sudovi su pravilno primijenili materijalno pravo kaća su prihvatili zahtjev tužitelja. Naime, prema odredbi čl. 55. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO), kojeg je u ovoj pravnoj stvari primijeniti temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08 i 125/11) kad je statutom ili drugim općim aktom poduzeća određeno i u sudski registar upisano da njezin zastupnik može sklopiti određeni ugovor samo uz suglasnost nekog organa suglasnost se može dati prethodno, istodobno ili naknadno, ako što drugo nije upisano u registar (st. 1.). Druga strana ima pravo pozvati poduzeće da se njezin ovlaštenik organ u primjerenom roku izjasni o tome da li daje suglasnost, pa ako to on ne učini, smatrat će se da suglasnost nije dana (st. 2.). Naknadna suglasnost ima povratni učinak ako drukčije nije ugovoreno (st. 3.). Ako suglasnost nije dana, smatra se da ugovor nije ni sklopljen (st. 4.). Dakle, u smislu ove odredbe, u okolnostima kada suglasnost nije dana, postoje zakonske pretpostavke da pravni posao nije sklopljen. Nije li pravni posao sklopljen, on ne postoji, dakle ništetan je

Neosnovano se tuženik poziva da bi se u ovom pravnom odnosu trebala primijeniti posebna odredba čl. 417. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine", broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11 i 111/12 – dalje: ZTD), prema kojoj su navedena ograničenja bez pravnoga učinka prema trećima. To iz razloga što je predmetni pravni posao sklopljen 14. siječnja 1994., dok je shodno odredbi čl. 647. ZTD-a, ovaj Zakon u primjeni od 1. siječnja 1995. godine, kada je prestao važiti Zakon o poduzećima ("Narodne novine" broj 53/91 i 58/93).

Sudski sporazum o založnopravnom osiguranju tražbine ima učinak sudske nagodbe – mješovitog procesnopravnog i građanskopravnog ugovora, čija se valjanost tako prosuđuje sa stajališta procesnog i materijalnog prava. Utoliko su nižestupanijski sudovi, suprotno shvaćanju iznijetom u reviziji, ispravno utvrdili ništetnim sporazum o založnopravnom osiguranju tražbine pred sudom kod čijeg sklapanja nisu bile ispunjene pretpostavke njegove valjanosti (čl. 55. st. 1. ZOO-a), te u kojim okolnostima se za takav sporazum smatra da nije sklopljen (čl. 55. st. 4. ZOO-a), dakle ništetan je.

Sljedom izloženog, a kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, valjalo je temeljem odredbe čl. 393 ZPP-a odbiti reviziju kao neosnovanu, čime je odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 19. ožujka 2014.

Predsjednik vijeća:

Željko Glušić, v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Broj: Revd 29/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Viktorije Lovrić predsjednice vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izjavitelja i Jasenke Žabčić članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljica T. M., OIB: ... i I. P., OIB: ..., obje iz U., obje zastupa punomoćnik D. Č., odvjetnik u P., protiv tuženika C. o. d.d. OIB: ..., Z., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o prijedlogu tužiteljica za dopuštenje revizije, protiv presude Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-357/2019-4 od 8. rujna 2021., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Puli-Pola, Stalne službe u Poreču-Parenzo poslovni broj P-1644/17-44 od 21. prosinca 2018., u sjednici održanoj 25. siječnja 2022.,

riješio je:

Dopušta se revizija protiv presude Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-357/2019-4 od 8. rujna 2021. u odnosu na pravno pitanje:

„Može li se osnovano, u žalbi protiv rješenja o ovrsi i potom u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, isticati okolnost kojom se ukazuje na ništetnost javnobilježničke isprave (potrošačkog ugovora) koja je ovršna isprava u ovršnom postupku?“

Obrazloženje

1. Tužiteljice su podnijele prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-357/2019-4 od 8. rujna 2021., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Puli-Pola, Stalna služba u Poreču-Parenzo poslovni broj P-1644/17-44 od 21. prosinca 2018.

2. Postupajući sukladno odredbama čl. 387. st. 1. i 6. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP), ovaj sud je ocijenio da su ispunjene pretpostavke za dopuštenost revizije u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. al. 2. ZPP zbog pravnog pitanja navedenog u izreci ovog rješenja, jer je riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje

jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni jer pobijana odluka nije u skladu s pravnim shvaćanjem koje je izrazio Sud Europske unije u slučaju C-407/18 (slučaj Kuhar protiv Slovenije, presuda od 26. lipnja 2019.) da su sudovi bili dužni ispitati jesu li odredbe sadržane u javnobilježničkom aktu (potrošačkom ugovoru) nepoštene odnosno ništetne u smislu Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993.

2.1. Pritom je već u ovom rješenju, s obzirom na posebno naglašenu važnost postavljenog pravnog pitanja, potrebno istaknuti da su u Obavijesti Europske komisije - Smjernicama za tumačenje i primjenu Direktive Vijeća 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL C 323, 27.9.2019., str. 4.-92.), u vezi s praksom Suda Europske unije, jasno istaknute slijedeće smjernice (pravna shvaćanja):

„Nacionalni sud obavezan je ispitati, po službenoj dužnosti, nepoštenost ugovorne odredbe kada su dostupni pravni i činjenični elementi potrebni za to. Ako smatra da je određena ugovorna odredba nepoštena, ne smije se primijeniti, osim ako se potrošač tome protivi“ (C-243/08 Pannon GSM).

„Sud je nekoliko puta naglasio da postupci kojima se vjerovnicima daje mogućnost bržeg izvršenja potraživanja na temelju naloga za izvršenje koji nisu presude dobivene na temelju spora o meritumu i koji ne podrazumijevaju meritome provjere nacionalnih sudova ili podrazumijevaju samo ograničene meritome provjere, ne smiju potrošače lišiti njihovog prava na odgovarajuću zaštitu od nepoštenih ugovornih odredaba. To znači da posebna vrsta postupka koju prodavatelj robe ili pružatelj usluga odabere, ili koja se u suprotnome primjenjuje, ne smije smanjiti temeljna postupovna jamstva koja se na temelju Direktive o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima zahtijevaju radi dobrobiti potrošača“ (C-618/10 Banco Español de Crédito, C-415/11 Aziz; C-76/10 Pohotovost' i C-77/14 Radlinger Radlingerová).

„To znači da je potrebno uzeti u obzir zaštitu od nepoštenih ugovornih odredaba u različitim fazama postupaka, koja se osigurava nacionalnim pravilima, na primjer u fazi prije izdavanja platnog naloga ili u fazi izvršenja ili opozicije ili u vezi s pravnim lijekovima protiv ovrhe na temelju hipoteke koja se temelji na javnobilježničkoj ispravi.“ (C-49/14 Finanmadrid; C-176/17 Profi Credit Polska; C-632/17 PKO i C-448/17 EOS KSI Slovensko. i C-32/14 ERSTE Bank Hungary).

3. Slijedom navedenog, kako su u ovoj pravnoj stvari ispunjene pretpostavke za intervenciju revizijskog suda iz čl. 385.a st. 1. ZPP i dopuštenje revizije, to je na temelju odredbe čl. 387. st. 6. ZPP riješeno kao u izreci.

Zagreb, 25. siječnja 2022.

Predsjednica vijeća:
Viktorija Lovrić, v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
GRAĐANSKI ODJEL

Broj: Su-IV-4/18-17
Zagreb, 19. studenoga 2018.

IZVOD IZ ZAPISNIKA

s sedme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda
Republike Hrvatske (7/18) održane 19. studenoga 2018.

Pravna shvaćanja zauzeta na sjednici:

1. "Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011. OZ "NN" 139/10) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05)."

2. "U ovršnom postupku i postupku osiguranja i stečajnom postupku dopuštena je revizija iz čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku protiv rješenja kojima je odlučeno o predmetu zahtjeva."

Predsjednik Građanskog odjela
Damir Kontrec, dipl. iur., v. r.

Odluka:

PŽ 5721/03-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 5721/03-3

Datum odluke: 27.9.2006. 12:00:00

Vrsta odluke: Presuda

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Zdravka Junačka, predsjednika vijeća, mr. sc. Borislava Blaževića i suca porotnika Miroslava Skalaka, članova vijeća, u parničnom predmetu tužitelja MIRKA KUZMIČA iz Visokog 8, Novi Marof, koga zastupaju kao punomoćnici odvjetnici Aleksandra Vidović, Zoran Vidović i Franjo-Krešimir Šenjug, iz Odvjetničkog društva Vidović & Vidović, Varaždin, Kratka ulica 2/1, protiv tuženika WETSCHER d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trg Drage Iblera 9, koga zastupa stečajni upravitelj Eduard Mišćević, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj XXIV P-773/2003 od 12. lipnja 2003. godine, nakon vijećanja u sjednici vijeća 27. rujna 2006. godine

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj XXIV P-773/2003 od 12. lipnja 2003. godine.

Prvostupanjskom presudom odlučeno je u točki 1. da se proglašava nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrši Općinskog suda u Novom Marofu broj Ovr-550/02 od 5. prosinca 2002. godine, na temelju solemniziranog Ugovora o kupoprodaji i kreditu broj 551W/97 radi naplate tražbine u visini od 10.255,10 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi iz čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate i troškova ovršnog postupka protiv ovršenika Mirka Kuzmiča iz Visokog 8, Novi Marof, a u točki 2. izreke presude nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.674,00 kn u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Tužitelj u tužbi i tijeku postupka tvrdi da je tuženik u ovršnom postupku kao ovrhovoditelj pokrenuo ovršni postupak na temelju solemniziranog Ugovora o kupoprodaji i kreditu broj 551W/97, koja isprava ne predstavlja ovršnu javnobilježničku ispravu iz čl. 25. u vezi s čl. 21. t. 3. Ovršnog zakona, pa je postupajući po rješenju Općinskog suda u Novom Marofu podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u predmetu Općinskog suda u Novom Marofu broj Ovr-550/02. Tužitelj obrazlaže da na punomoći za zastupanje pri solemniziranju privatne isprave, odnosno Ugovora o kupoprodaji i kreditu broj 551W/97 koja je naslovljena

na odvjetnicu Renatu Plešnar – nije ovjereni opunomoćiteljev potpis, radi čega postoji bitna pretpostavka za valjanost takve vrste pravnog posla i ispunjenja uvjeta za potvrdu (solemnizaciju) privatnih isprava u smislu čl. 59. u vezi s čl. 54. st. 6. Zakona o javnom bilježništvu, te da stoga nisu udovoljeni zahtjevi strogo propisane forme za punomoć iz čl. 90. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZO). Prema čl. 90. ZO-a forma propisana zakonom za neki ugovor ili koji drugi pravni posao važi za punomoć za sklapanje tog ugovora, odnosno za preuzimanje tog posla. Dakle, tužitelj smatra kada se jednom pravnom poslu, obavljenom po punomoćniku daje pravna snaga ovršne isprave u smislu čl. 54. st. 6. Zakona o javnom bilježništvu, tada takva specijalna punomoć na temelju odredbe čl. 90. ZO-a mora biti ovjerena po javnom bilježniku u smislu čl. 44. Zakona o javnom bilježništvu, odnosno mora se ispuniti forma kao uvjet valjanosti.

Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, smatrajući da tužitelj pogrešno tumači odredbu čl. 54. st. 6. Zakona o javnom bilježništvu. Smatra da ta odredba određuje uvjete potrebne za sastavljanje javnobilježničkog akta na temelju punomoći, a ne za potvrdu (solemnizaciju) privatnih isprava, jer sastavljanje javnobilježničkog akta i potvrde prihvatnih isprava su dvije različite radnje koje po posljedicama imaju istovjetan učinak. Tuženik navodi da čl. 59. za razliku od čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu ne određuje da kod potvrde (solemnizacije) punomoć mora biti ovjerena. Stoga tuženik smatra da u predmetnoj privatnoj ispravi razvidna je ovršna klauzula u smislu odredbe čl. 54. st. 1. u vezi s čl. 6. Zakona o javnom bilježništvu i smatra da tužbeni zahtjev nije osnovan, jer je predmetna ovrha određena na temelju javnobilježničke isprave u smislu čl. 25. u vezi s čl. 21. Ovršnog zakona.

Prvostupanjski sud je proveo uvid u priložene isprave po strankama i ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan. Prvostupanjski sud obrazlaže da sukladno čl. 59. st. 1. Zakona o javnom bilježništvu potvrđena privatna isprava ima snagu javnobilježničkog akta, ako je sastavljena po propisima iz čl. 54. istog Zakona. To znači da solemnizirana privatna isprava, pa tako i ova u ovom predmetu, mora biti sastavljena po propisima koji vrijede za javnobilježnički akt da bi imala snagu izvršnog javnobilježničkog akta. Prema tome, sukladno čl. 54. st. 5. Zakona o javnom bilježništvu, ako je javnobilježnički akt iz stavka 1., 2. i 3.

toga Zakona sastavljen na temelju punomoći ili ovlasti, moraju punomoć ili ovlast koji nisu javne isprave biti sudski ili javnobilježnički ovjereni i priloženi u izvorniku ili ovjerenom prljepisu. U konkretnom slučaju Ugovor o kupoprodaji i kreditu od 10. svibnja 1997. godine je privatna isprava u kojoj je utvrđena obveza tužitelja na činidbu: sadrži izjavu osobito o tome da se na temelju tog akta može radi ostvarenja dužne činidbe nakon dospelosti obveza, neposredno provesti prisilno izvršenje. Nesporo je utvrđeno da punomoć koja je priložena predmetnoj ispravi na listu 11. spisa Općinskog suda u Novom Marofu nije javnobilježnički ili sudski ovjerena u smislu čl. 54. st. 5. u svezi s čl. 59. st. 1. Zakona o javnom bilježništvu, već sadrži samo potpis tužitelja – opunomoćitelja. Prema čl. 71. st. 1. Zakona o javnom bilježništvu sudionici mogu javnobilježničkom aktu priložiti punomoć i druge priloge u izvorniku ili prljepisu, ali ako izvornik nije potvrdio u javnobilježničkom aktu, samim prilaganjem ne mogu dobiti veću vjerodostojnost, nego što su je ranije imali. Kako nema podataka da je javni bilježnik postupao sukladno čl. 34. Zakona o javnom bilježništvu, predmetna isprava, unatoč formalno iskazanoj izvršnosti, nije izvršna javnobilježnička isprava, te je u pravu tužitelj, po ocjeni prvostupanjskog suda, da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uvjeti iz čl. 25. Ovršnog zakona u svezi s čl. 54. i čl. 59. Zakona o javnom bilježništvu. Stoga je prvostupanjski sud usvojio tužbeni zahtjev.

Protiv prvostupanjske presude tuženik je podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u kojoj u bitnome navodi da se u ovom slučaju ne radi o sastavljanju javnobilježničkog akta, nego o privatnoj ispravi, odnosno Ugovoru o kupoprodaji i kreditu, koja isprava je već sastavljena, i to ne od javnog bilježnika i predana istom na potvrdu (solemnizaciju), a za razliku od odredbe čl. 54. st. 5. koja obvezatno određuje da kod sastavljanja javnobilježničkog akta punomoć mora biti ovjerena, ne postoji norma koja određuje da kod potvrde (solemnizacije) privatne isprave punomoć mora biti ovjerena odnosno čl. 54. st. 6. određuje da potpis dužnika mora biti ovjeren što je u ovom slučaju putem punomoćnika učinjeno. Stoga žalitelj smatra da je tuženik potvrdom privatne isprave ostvario pretpostavke određene čl. 59. st. 1. i čl. 71. Zakona o javnom bilježništvu kojom potvrdom predmetna isprava ima snagu javnobilježničkog akta, pa predlaže da se ukinu prvostupanjska presuda.

Tužitelj nije podnio odgovor na tužnikovu žalbu.

Tužnikova žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga, odnosno prema odredbi čl. 353. st. 1. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da nije bilo razloga ukidanje, odnosno preinačavanje iste.

U obrazlaganju žalbe tuženik izostavlja odredbu čl. 90. Zakona o

obveznim odnosima prema kojoj kao što je navedeno u prvostupanjskoj presudi forma propisana zakonom za neki ugovor ili koji drugi pravni posao važi i za punomoć za sklapanje tog ugovora, odnosno za poduzimanje tog posla. Ta odredba zapravo sadrži načelo pariteta oblika ugovora i punomoći, odnosno određuje da se poseban oblik za punomoć zahtijeva samo onda kada je propisan zakonski oblik za valjanost ugovora, odnosno drugog pravnog posla za čije se sklapanje zahtijeva oblik propisan zakonom. Jedan od strogo ograničenih slučajeva, gdje se propisuje oblik potreban za valjanost ugovora je i potvrđivanje (solemnizacija) privatnih isprava. Prema tome, subjektivni elementi (volje, svijesti, namjere) ugovornika po naravi stvari ne mogu nadoknaditi oblik pravnog posla, jer ugovor koji nije sklopljen u propisanom obliku nema pravni učinak. Nesporo je da punomoć koja je priložena u ovom predmetu nije javnobilježnički ili sudski ovjerena u smislu čl. 54. st. 5. u svezi s čl. 59. st. 1. Zakona o javnom bilježništvu, te da sadrži, kao što navodi prvostupanjski sud, samo potpis tužitelja – opunomoćitelja. Stoga se ovaj sud priklanja obrazloženju prvostupanjske presude i ocjenjuje da posebnu formu treba slijediti ne samo ugovor, nego kako to i upućuje odredba čl. 90. ZOO-a i punomoć da bi se ispunili uvjeti iz odredbe čl. 25. Ovršnog zakona u svezi s čl. 54. i 59. Zakona o javnom bilježništvu.

Valjalo je stoga odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i suglasno odredbi čl. 368. ZPP-a odlučiti kao u izreci.

Odluka:
GŽ 1171/2017-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ 1171/2017-2

Datum odluke: 27.06.2022.

Vrsta odluke: Presuda

Poveznica do dokumenta na portalu HUS-INFO

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 64 GŽ-1171/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Tomislava Aralice, predsjednika vijeća te članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice Vesne Žulj, i člana vijeća Roberta Jambora, u pravnoj stvari I. tužitelja M. V. iz A1, OIB B1 i II. tužiteljice Z. V. iz A1, OIB B2, oboje zastupa punomoćnik I. V., odvjetnik u A2, protiv tuženika O. B. H. d.d. A4, Poslovni centar A5, OIB B3, koju zastupaju punomoćnici G. V., S. B., D. J., M. I., A. S., I. B. K., M. V., V.V., i A. A., odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu G. V., S. B., D. J., M. I., A. S., I. B. K., M. V., V.V., i A. A., A3, radi utvrđenja ništetnim, stjecanja bez osnove i isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv djelomične presude Općinskog suda u Puli-Pola, poslovni broj P-360/2016-14 od 29. prosinca 2016., u sjednici vijeća održanoj 17. lipnja 2020.

presudio je

I. Odbija se kao djelomično neosnovana žalba tuženika i potvrđuje djelomična presuda Općinskog suda u Puli-Pola, poslovni broj P-360/2016-14 od 29. prosinca 2016. u pobijanom dijelu u kojem je djelomično prihvaćen tužbeni zahtjev da se utvrdi ništetnim ugovorna odredba čl. 3. st. 2. (dio) i st. 5. Ugovora o kreditu broj B4 zaključenog između tužitelja V. M. i tuženika dana 13. ožujka 2006. godine solemniziranog kod javnog bilježnika R.U. Poslovni broj OU-191/06 dana 14. ožujka 2006. na iznos od 85.000 eura, u dijelu koji glasi:

st. 3.2 ", s tim da je kamatna stopa promjenjiva sukladno Odluci o kamatnim stopama Banke."

st. 3.5 "Promjena kamatnih stopa vrši se izmjenama i dopunama Odluke o kamatama Banke na čiju primjenu Korisnik kredita bezuvjetno pristaje."

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev I. i II. tužitelja za nadoknadu troškova odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Djelomičnom presudom suda prvog stupnja utvrđena je ništetnim ugovorna odredba čl. 3. st. 2. (dio) i st. 5. Ugovora o kreditu broj B4 zaključenog između tužitelja V. M. i tuženika dana 13. ožujka 2006. godine solemniziranog kod javnog bilježnika R.U. Poslovni broj OU-191/06 dana 14. ožujka 2006. godine na iznos od 85.000 eura, a koje glase:

st. 3.2 ", s tim da je kamatna stopa promjenjiva sukladno Odluci o kamatnim stopama Banke."

st. 3.5 "Promjena kamatnih stopa vrši se izmjenama i dopunama Odluke o kamatama Banke na čiju primjenu Korisnik kredita bezuvjetno pristaje."

Nadalje, odbijen je dio tužbenog zahtjeva tužitelja da se utvrdi ništetnom ugovorna odredba čl. 3. st. 2. Ugovora o kreditu broj B4

zaključenog između tužitelja V. M. i tuženika dana 13. ožujka 2006. godine solemniziranog kod javnog bilježnika R.U. Poslovni broj OU-191/06 dana 14. ožujka 2006. godine na iznos od 85.000 eura, u dijelu koji glasi:

"st. 3.2 "Redovna kamata iznosi 6% (slovima: šestposto) godišnje u trenutku zaključenja Ugovora"

Djelomičnu presudu suda prvog stupnja, u dijelu u kojem je djelomično prihvaćen ružbeni zahtjev da se utvrdi ništetnim dio st. 2. članka 3. i st. 5. Ugovora o kreditu, pobija žalbom tuženik zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19-dalje: ZPP). Predlaže uvažiti žalbu te preinačiti djelomičnu presudu i odbiti tužbeni zahtjev, podredno ukinuti presudu u pobijanom dijelu, i u tom dijelu predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Zahtijeva troškove žalbe.

U odgovoru na žalbu tuženika, I. tužitelj M. V. i II. tužiteljica Z. V. (dalje: tužitelji) u cijelosti osporavaju žalbene navode tuženika te predlažu odbiti žalbu, i potvrditi prvostupanjsku djelomičnu presudu.

Žalba je neosnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja radi utvrđenja ništetnosti odredbe čl. 3. st. 2. i st. 5. Ugovora o kreditu broj B4 (dalje: Ugovor), zaključenog između I. tužitelja i tuženika 13. ožujka 2006., solemniziranog kod javnog bilježnika R.U. Poslovni broj OU-191/06 14. ožujka 2006. na iznos od 85.000 eura te isplate iznosa od 39.700,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama tekućim na pojedine mjesečne iznose od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, s osnove stečenog bez osnove.

U postupku koji je prethodio žalbi utvrđeno je sljedeće:

-da je tuženik kao davatelj kredita 13. ožujka 2006. zaključio predmetni Ugovor s I. tužiteljem kao korisnikom kredita i vlasnikom obrta za računovodstveno financijski konzalting te jamcem zalagodavcem, i II. tužiteljicom Z. V. kao zalagodavcem;

-da je korisniku kredita, u ovom postupku II. tužitelju, odobren iznos kunske protuvrijednosti 85.000 eura uz kamatnu stopu koja se obračunava i naplaćuje sukladno Odluci o kamatama banke, da redovna kamata iznosi 6% godišnje s time da je promjenjiva sukladno Odluci banke o kamatnim stopama, da se promjena kamatnih stopa vrši izmjenama i dopunama Odluke o kamatama banke na čiju primjenu korisnik bezuvjetno pristaje, da na sva dospjela potraživanja korisnik plaća zatezne kamate banke u skladu s važećim odredbama Odluke o kamatama banke, a koja u trenutku zaključenja ugovora iznosi 15% godišnje, da banka ima pravo naplatiti zakonske zatezne kamate ukoliko one budu više od zateznih kamata banke, da se zatezne kamate obračunavaju dnevno i da je krajnji rok povrata kredita 1. svibanj 2016., da se otplata vrši u 120 jednakih mjesečnih anuiteta primjenom valutne klauzule po srednjem tečaju HNB za euro na dan obračuna odnosno plaćanja

-da je I. tužitelj kao vlasnik obrta za računovodstvo, financijski konzalting upisanog u registar 1. srpnja 1996., čija je djelatnost bila računovodstveno, knjigovodstveni revizijski poslovi, porezno savjetovanje, 31. prosinca 2008. obrt zatvorio;

-da je dopisom od 26. ožujka 2009. tuženik obavijestio I. tužitelja da je promijenjena kamatna stopa te da od 1. travnja 2009. iznosi 8% godišnje;

-da je prema amortizacijskom planu tuženika iznos obroka bio 943,67 eura, da je amortizacijskim planom tuženika od 27. ožujka 2009., iznos obroka povećan na 1.207,53 eura;

-da se Opći uvjeti odobravanja nenamjenskih, gotovinskih, stambenih i kredita za individualne iznajmljivače u turizmu iz siječnja 2006. (koji u članku 11. navode da se visina kamatne stope određuje odlukom o kamatnim stopama banke, a utvrđuje se ovisno o visini eskontne stope HNB, visini kamatnih stopa na tržištu novca i kapitala, visini i kretanju referentnih kamatnih stopa Libor, Euribor prihodima i rashodu poslovanja a obračunava se prostom metodom) ne odnose na sporni odnos, dugoročni kredit namijenjen kupnji poslovnog prostora, zbog definicije namjene kredita iz članka 5. uvjeta;

-da je kredit vraćen s povećanom kamatom 11. svibnja 2016.;

-da su tužitelji u nekoliko navrata dolazili u banku, da im o razlozima zbog kojih bi banka mogla promijeniti kamatnu stopu nije ništa moglo biti rečeno, da je početna redovna kamata od 6% godišnje individualno određena s obzirom na poslovanje obrta, i da je I. tužitelj kao ekonomist znao što znači promjenjiva kamatna stopa;

-da je dugoročni kredit odobren za kupnju novoga poslovnog prostora i refinanciranje dotadašnjih ulaganja u izvršenu kupnju poslovnog

prostora, opremu i sredstva osiguranja pa da se korisnik kredita, u ovom postupku, i. tužitelj ne može smatrati potrošačem u smislu Zakona o zaštiti potrošača, a činjenica da je obrt zatvoren, da je i. tužitelj nastavio plaćati kredit kao fizička osoba, a ne vlasnik obrta, ne mijenja početne elemente ugovora zbog kojih tužitelji nemaju status potrošača.

Na temelju navedenih utvrđenja sud prvog stupnja je, polazeći od odredaba čl. 322. u vezi s odredbama čl. 1021. do čl. 1025. Zakona obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05 i 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO), djelomičnom presudom, odlučio o deklaratomom tužbenom zahtjevu usmjerenim na utvrđenje ništetoosti odredbe čl. 3. st. 2. i 5. Predmetnog Ugovora, koji je djelomično prihvatio te djelomično kao neosnovan, odbio

Ispitujući presudu suda prvog stupnja, kao i postupak koji je prethodio njezinu donošenju, sud drugog stupnja je utvrdio da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, a na koju povredu određeno ukazuje tuženik u žalbi, kao niti ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365 st. 2. ZPP). Suprotno žalbenim navodima, djelomična presuda se u pobijanom dijelu može ispitati, ima razloga o svim odlučnim činjenicama, a razlozi o odlučnim činjenicama nisu nejasni niti međusobno proturječni. Također, suprotno žalbenim navodima sud prvog stupnja naveo je materijalne propise koje je u ovom slučaju na sporan odnos među parničnim strankama primijenio, pa djelomična presuda nije nerazumljiva. Pored navedenog, a vezano za žalbene navode, iz teksta obrazloženja djelomične presude može se razumjeti koje je odredbe ZOO, u pogledu ispunjenja pretpostavki za utvrđenje ništetoosti spornih odredaba predmetnog Ugovora primijenio, a koje u svojoj odluci nije određeno naveo.

Ujedno, iz navedenih razloga neosnovano žalitelj upire i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 1., u vezi s odredbom čl. 338 st. 4. ZPP (žalitelj u žalbi pogrešno navodi odredbu čl. 388. ZPP koja se odnosi na pravila o dopuštenosti revizije).

Nije osnovan niti žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koji ističe tuženik, jer je sud prvog stupnja raspravio sve tvrdnje na kojima stranke temelje svoje zahtjeve i prigovore te na osnovi svih izvedenih dokaza predloženih po parničnim strankama i njihovom pravilnom ocjenom (čl. 8. ZPP) utvrdio činjenice odlučne za donošenje djelomične presude (čl. 329. ZPP), a takva utvrđenja suda prvog stupnja prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

Prije svega, pravilan je zaključak suda prvog stupnja kako tužitelji u konkretnom ugovornom odnosu nemaju status potrošača budući da je i. tužitelj u konkretnom slučaju sklopio predmetni ugovor kao korisnik kredita namijenjen njegovoj obrtničkoj aktivnosti.

Stoga, konkretan pravni odnos, a kada je riječ o zahtjevu za utvrđenje ništetoosti pojedinih odredbi predmetnog Ugovora, valja razriješiti primjenom odredaba čl. 295. i čl. 296. ZOO, a koje je odredbe sud prvog stupnja kako to proizlazi iz sadržaja obrazloženja, primijenio.

S navedenim u vezi, valja reći kako je Direktiva vijeća Europske zajednice 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima implementirana ne samo u Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 79/07, 125/07, 79/09, 89/09-dalje: ZPP), već djelomično u odredbe čl. 295. i 296. ZOO. Razlog tome je zaštita šireg kruga sudionika u obveznopравnim odnosima (čl. 16. ZOO), u ugovaranju putem općih uvjeta ugovora.

Posljedice nevaljanosti ugovora propisane sadržane su u odredbama čl. 322. do 335. ZOO.

Prema odredbi čl. 295. st. 1. ZOO, Opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formularnom (tipskom) ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva.

Prema odredbi čl. 296. st. 1. ZOO, ništete su odredbe općih uvjeta ugovora koje, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzroče očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, čak i ako su opći uvjeti koji ih sadrže odobreni od nadležnog tijela. Prilikom ocjene ništetoosti određene odredbe općih uvjeta ugovora uzimaju se u obzir sve okolnosti prije i u vrijeme sklapanja ugovora, pravna narav ugovora, vrsta robe ili usluge koja je objekt činidbe, ostale odredbe ugovora kao i odredbe drugog ugovora s kojim je ta odredba općih uvjeta ugovora povezana (st. 2.). Odredba st. 1. ovoga članka ne primjenjuje se na one odredbe općih uvjeta ugovora čiji je sadržaj preuzet iz važećih propisa ili se prije sklapanja ugovora o njima pojedinačno pregovaralo, a druga je strana pritom mogla utjecati na njihov sadržaj te na odredbe o predmetu i cijeni ugovora ako su jasne, razumljive i lako uočljive (st. 3.).

Sljedećim citiranih odredaba, a s obzirom na općenite kriterije iz odredbe čl. 296. st. 1. ZOO, u svakom konkretnom slučaju valja utvrditi je li riječ o odredbama suprotnima načelu savjesnosti i poštenja i jesu li te odredbe prouzročile očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama ugovornih strana, ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, pri čemu te pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene.

Ugovoru, nije bilo dovoljno elemenata za mogućnost individualizacije visine promjenjive kamatne stope, već je u čl. 3. predmetnog Ugovora određeno da se kamata obračunava i naplaćuje sukladno Odluci o kamatama Banke, da je kamatna stopa promjenjiva, sukladno Odluci o kamatnim stopama Banke, da se promjena kamatne stope vrši izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama Banke na čiju primjenu korisnik bezuvjetno pristaje.

Slijedom navedenog, korisniku predmetnog kredita se protivno načelu savjesnosti i poštenja nametnula obveza koju nije mogao objektivno sagledati kao cjelinu u vrijeme zaključenja predmetnog Ugovora, a koja je uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita kao jedne od ugovornih strana, a u odnosu na drugu ugovornu stranu-tuženika, a što je suprotno općim načelima prava, načelu ravnopravnosti sudionika u ugovornim odnosima, načelu dužnosti njihove suradnje te načelu zloupotrebe prava.

Vezano uz žalbene navode tuženika, da bi parametri za promjenu visine kamatne stope postojali pozivajući se pritom na "Političku mijenjama nominalnih kamatnih stopa i naknada u poslovanju sa starovništvo" koji akt je donio tuženik, a na koji se poziva tek u žalbi, valja reći da je tuženik u skladu s odredbom čl. 352. ZPP, prekludiran u iznošenju novih činjenica i dokaza u žalbi. No, neovisno o tome, sve da je navedeni prigovor i dopušteno isticati tek u ovoj fazi postupka, takav prigovor ne bi bio osnovan s obzirom na to da je riječ o aktu kojeg je tuženik donio 2015., u ovom slučaju 9 godina nakon sklapanja predmetnog Ugovora (2006.) pa se navedeni akt u sporno vrijeme evidentno nije mogao niti primijeniti.

Nadalje, neosnovano se tuženik poziva na odredbu čl. 326. st. 2. ZOQ, prema kojoj se odredbi ugovor može osnažiti (konvalidirati) ako je ugovor u cijelosti ispunjen što je ovdje slučaj s obzirom na nespornu činjenicu da je L. tužitelj otplatio predmetni kredit, i ako je uzrok ništetnosti nije bila zabrana manjeg značaja (koji uvjeti se moraju kumulativno ispuniti), a koji uvjet nije u ovom slučaju ispunjen, budući da uzrok ništetnosti (nedopuštenost i neodređenost ugovorne odredbe o kamatnoj stopi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo niti je korisnik kredita imao utjecaj na njezin sadržaj) koji je imao za posljedicu povećanje mjesečnog anuiteta odnosno povećanja obveze korisnika kredita (s 943,67 eura, na 1.007,53 eura) u dugoročnom kreditu s rokom otplate od 120 mjeseci mjesečnih anuiteta primjenom valutne klauzule po srednjem tečaju HNB za euro na dan obračuna odnosno plaćanja, nije bila zabrana manjeg značaja. Dakle, činjenica što je predmetni ugovor ispunjen povratom kredita ne znači da je odredba predmetnog ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi konvalidirala.

Što se tiče prigovora zastare, a budući da je pobijanom odlukom odlučeno o deklaratornom zahtjevu koji glasi na utvrđenje (apsolutne) ništetnosti, a ne zahtjevu koji glasi na isplatu, valja reći kako tužba kojom se zahtijeva utvrđenje ništetnosti ne zastarijeva.

Slijedom izloženih razloga, sud prvog stupnja pravilno je primijenio materijalno pravo u smislu citiranog propisa kada je donio pobijanu odluku, pa je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP, valjalo žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i djelomičnu presudu suda prvog stupnja u pobijanom dijelu, potvrditi.

Tužiteljima nisu priznati troškovi odgovora na žalbu, jer navedena procesna radnja nije bila nužna za vođenje ove parnice (čl. 155. st. 1. ZPP).

Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 17. lipnja 2020.

Predsjednik vijeća:
Tomislav Aralica

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Obvezno pravo - primjena odredbi općih uvjeta poslovanja

Zbirni podatci

Broj odluke: P-102/13

Datum odluke: 10. 05. 2016.

Poveznica do dokumenta na portalu RIS-INFO

Pravna podloga

Članak 143. Zakona o obveznim odnosima "Narodne novine", broj 53/11, 73/11, 2/14, 7/16, 91/16, 122/16, 88/17.

Sentenca

Sud može odbiti primjenu pojedinih odredbi općih uvjeta poslovanja koje su nepravilne prema jednoj od ugovornih stranaka odnosno koje su suprotne načelu jednakosti uzajamnih davanja.

Tekst

Žalbeni navodi tuženika o pogrešnoj primjeni materijalnog prava u pobijanom dijelu presude su također neosnovani.

Prvostupanjski sud je u tom dijelu primijenio odredbu članka 143. stavak 2. ZOZ kojom je propisano da sud može odbiti primjenu pojedinih odredbi općih uvjeta koje lišavaju drugu stranu stavljanja prigovora, ili onih na temelju kojih ona gubi prava iz ugovora ili gubi rokove, ili koje su inače nepravilne ili pretjerano stroge prema njoj.

Ova odredba ZOZ-a utvrđuje određena posebna pravila o tumačenju formularnih ugovora koji sadrže opće uvjete poslovanja, za razliku od onih redovnih pravila o tumačenju ugovora iz članka 99. do 102. ZOZ-a. Ta posebna pravila zakon donosi radi omogućavanja kontrole pravnih učinaka općih uvjeta u vrijeme njihove primjene, a ne u vrijeme njihovog prethodnog utvrđivanja. Kontrola je stavljena u nadležnost sudova, uz pretpostavku da oštećena strana pokrene spor. Ova odredba teži za uspostavljanjem poremećene jednakosti uzajamnih davanja iz dvostrano naplatnih obveznih ugovora (članak 15. ZOZ), no istovremeno se teži i održanju ugovora na snazi, a ne njihovom poništenju.

Dakle, po mišljenju ovoga suda, prvostupanjski sud je valjano postupio u konkretnom slučaju kada je otklonio primjenu odredbe članka 21. stavak 1. točka 6. Pravila za kasko osiguranje motornih vozila, jer je takva mogućnost propisana člankom 143. ZOZ-a i jer bi, doista, bilo nepravilno i pretjerano strogo uskratiti tužitelju isplatu naknade štete zbog krađe vozila zato što tužitelj nije u mogućnosti predati osiguravatelju knjižicu vozila i prometnu dozvolu. Nenamjernim ostavljanjem dokumenata u vozilu odgovorna osoba tužitelja nije doprinijela nastanku štete jer se time ne omogućava provala u vozilo, njegovo stavljanje u pogon i odvoženje. Nakon prijave krađe vozila policiji, predočavanje navedenih dokumenata djelatnicima policije ne mora dovesti do otkrivanja počinitelja krađe i pronalaska vozila.

Prema tome, polica kasko osiguranja ostaje valjani temelj za isplatu štete, a izostavljanjem primjene navedene odredbe općih pravila tuženika osigurava se pravičnost i jednakost uzajamnih davanja u konkretnom dvostrano obveznom pravnom poslu.

Odvjetnik
Jasna Matičević
odvj.jasna.maticevic@gmail.com
10 000 Zagreb, Horvaćanska cesta 168, tel: 385 1 387 39 08, fax: 01 389 99 96

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU**

Tužitelj: Find Rectam d.o.o.; Zagreb, Martićeva ulica 67, OIB 96524840617
OPTIMA MARIS d.o.o., Zagreb, Savska cesta 41, OIB:36798114092
koje je pravni sljednik iza trgovačkog društva VERO SOLE d.o.o.,
Zagreb, Bukovačka cesta 25, OIB 33019395454, koje je
pravni sljednik iza trgovačkog društva FORTUNA SINUS d.o.o. koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva ADVENTUM MARINUS d.o.o., koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva FORTUNA ADRIATICUM d.o.o., koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva SALUTATOR DEA d.o.o., koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva SOMNIUM UGOSTITELJSTVO d.o.o., a koji je
pravni sljednik iza trgovačkog društva ANAGORA d.o.o., koje je pravni sljednik
iza trgovačkog društva HOTEL SELCE d.o.o.
po punomoćniku:

Tuženik: ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3A,
OIB 23057039320

T U Ž B A

1x

Prilog:

- punomoć, 1x
- rješenje i zaključak posl. broj Ovr-3614/21-7 od 21.01.2022. godine
- prijedlog od 15.11.2021. godine s prilogima
- Zahtjev za izravnu naplatu
- Izvod iz zapisnika sa sedme sjednice Građanskog odjela
Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 19.11.2018. godine

v.p.s. 21,474.919,95 kuna

radi proglašenja ovrhe nedopuštenom

I Temeljem zahtjeva ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3A, OIB 23057039320 i zadužnice posl. broj OV-3672/2008 od 14.02.2008. godine provedena prisilna naplata potraživanja blokadom računa tužitelja, kao ovršenika.

Dokaz: priklop ovosudnog spisa posl. broj OV-3614/21, radi uvida u sve isprave
pribava podataka FINA-e službenim putem
uvid u Zahtjev za izravnu naplatu tuženika

II Zaključkom Naslovljenog suda, poslovni broj: Ovr-3614/21-7 od 21.01.2022. godine godine tužitelj je upućen na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

Dokaz: uvid u ovosudni zaključak posl. broj: Ovr-3614/21-7 od 21.01.2022. godine

III Tužitelj ističe da se predmetni zahtjev za naplatu nije utemeljem na pravnom poslu.

Tužitelj osporava postojanje tražbine tuženika u cijelosti što osporava i postojanje poslovnog odnosa.

Tužitelj nadalje ističe da se predmetni zahtjev za naplatu ne temelji ni na kakvom pravnom poslu.

Tužitelj ništa ne duguje tuženiku te nadalje ističe da je za naplatu iste tražbine nastupila zastara. Predmetna zadužnica nije solemnizirana, već su na njoj samo ovjereni potpisi, pa se na zastaru predmetne zadužnice primjenjuje opći zastarni rok od 5 godine određen odredbom čl. 371. ZOO-a, a o čemu je stav zauzeo i Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici održanoj dana 19.11.2018. godine, cit.:

"1. Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011. OZ "NN" 139/10) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05)."

(Izvod iz zapisnika sa sedme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 19.11.2018. godine)

Naime, predmetna zadužnica NIJE PODOBNA ZA OVRHU, temeljem odredbe čl. 29. st.1. i 2. i čl.214.-215. Ovršnog zakona, kojom se izrijeком utvrđuju zakonske pretpostavke za podobnost ovršne isprave za ovrhu.

U navedenom kontekstu tužitelj nastavno citira i recentni stav Vrhovnog suda sadržan u odluci posl. broj Revt-281/14 od 14.4.2015. godine, a koju odluku dostavlja i u prilogu ove tužbe, cit.:

"U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je:

-da je tužitelj predao tuženiku dvije bjanko zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika i da je tuženik, postupivši na naplatu kasnije izdanu bjanko zadužnicu poslovnog broja OV-910/07 od 17.1.2007. naplatio od tužitelja ukupan iznos 55.529,30 kn po osnovi računa (broj 02-27-10259...i to za građevinsku robu koju je naručio i preuzeo od trećih-Ž.M. vlasnik građevinskog obrta M. iz N..

-DA JE TUŽITELJ BIO S TUŽENIKOM U POSLOVNOM ODNOSU PRGIZAŠLOM IZ UGOVORA O KUPOPRODAJI GRAĐEVINSKE ROBE, DA TUŽENIK U VRIJEME PODNOŠENJA PREDMETNE ZADUŽNICE NA NAPLATU U BANCII NIJE IMAO POTRAŽIVANJA PREMA TUŽITELJU, VEĆ SAMO PREMA Ž.M. VLASNIKU GRAĐEVINSKOG OBRTA M. IZ N., KOJI JE PREUZEIO PREDMETNU ROBU, A KOJI JE TADA IMAO BLOKIRAN RAČUN.....

Za razliku od prvostupanjskog suda DRUGOSTUPANJSKI SUD SMATRA DA JE TUŽBENI ZHTJEV OSNOVAN JER TUŽENIK TIJEKOM POSTUPKA NIJE DOKAZAO DA JE S TUŽITELJEM SKLOPIO UGOVOR O JAMSTVU U PISANOM OBLIKU, PA OCIJENIVŠI DA

UGOVOR O JAMSTVU MORA BITI ZAKLJUČEN U PISANOM OBLIKU DA BI OBVEZIVAO JAMCA U SMISLU ODREDBE ČL.105. ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA ("NARODNE NOVINE" BROJ 35/05 I 41/08 - DALJE: ZOO) PRIHVAĆAJU TUŽBENI ZAHTEJ JER NIJE POSTOJALA PRAVNA OSNOVA ZA TUŽITELJEVO ISPUNJENJE NOVČANE OBVEZE Ž.M. VLASNIKA GRAĐEVINSKOG OBRTA M. TUŽENIKU.

DAKLE PRAVNO JE SHVAĆANJE DRUGOSTUPANJSKOG SUDA DA UGOVOR O JAMSTVU MORA BITI ZAKLJUČEN U PISANOM OBLIKU DA BI OBVEZIVAO JAMCA."

VSRH. Revt-281/14 od 14.4.2015. godine

Dokaz: kao pod t.l.
saslušanje zz tužitelja
financijsko-knjigovodstveno vještačenje
prema potrebi i drugi dokazi

IV Slijedom svega gore naprijed navedenog, tužitelj predlaže Naslovijerom sudu da donese sljedeću

P R E S U D U

I Proglašava se nedopuštenom ovrha - pljenidba i prijenos u postupku pokrenutom po zahtjevu tuženika pred FINA-om radi naplate temeljem zahtjeva ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3A, OIB 23057039320 i zadužnice broj 3672/2008 od 14.02.2008. godine radi naplate iznosa od 21,474.919,95 kuna na teret računa tužitelja.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u roku od 8 dana.

FIND RECTAM d.o.o.
po punomoćniku:

Jasna
Matičević

Digitalno potpisao:
Jasna Matičević
Datum: 2022.02.03
19:53:14 +01'00'

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski građanski sud u
Zagrebu

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Jasna Matičević**, OIB **49285627118**, dana **15.11.2021.** u **20:23:07** sati u svojstvu **Odvjetnik** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Općinski građanski sud u Zagrebu
Vrsta postupka	Izvanparnični postupak
Vrijednost predmeta spora	21.474.919,95 kn
Uloga odvjetnika	Punomoćnik - predlagatelja
Primjedba	-

Stranke

Rbr.	Uloga	Ime i prezime / Naziv	Adresa	OIB
1.	Predlagatelj	Find Rectam d.o.o. za usluge	Martićeva ulica 67, 10000 Zagreb, Hrvatska	96524840617

Protustranke

Rbr.	Uloga	Ime i prezime / Naziv	Adresa	OIB
1.	Protustranka	ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo	Jadranski Trg 3a, 51000 Rijeka, Hrvatska	23057039320

Podnesak

Vrsta	Zahtjev
Podnositelj	Find Rectam d.o.o. za usluge
Broj stranica	3
Naziv datoteke sa sadržajem	prijedlog radi proglašenja ovrhe nedopuštenom od 15.11.2021.g.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	182,5 kB

Podnesak

Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	319c93ab89ab2056b30a67de385f022144a1efc02fcd086f685f2c6328892b54
---	--

Prilog s rednim brojem 1

Opis	Poziv FINA-i od 20.09.2016.g.
Broj stranica	7
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Poziv FINA-i od 20.09.2016.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	2,4 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	f979d53d4c0de3298b89ec308e3819b408f721d710bb42f77f8b9d9b7b7bd057

Prilog s rednim brojem 2

Opis	Izvod iz zapisnika sa sedme sjednice Gradanskog odjela Vrhovnog sua RH 19.11.2018.g.
Broj stranica	1
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Izvod iz zapisnika sa sedme sjednice Gradanskog odjela Vrhovnog sua RH 19.11.2018.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	223,4 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	bd2af2847703f4eb7b12e213647ff5640b26d479e86e2bafdcc22730348ff35d

Pristojba

Pristojbena osnovica	21.474.919,95 kn
Vrsta	Zahtjev
Obveznik plaćanja	Find Rectam d.o.o. za usluge
Opis plaćanja	-
IBAN primatelja	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja	HR635045-42910-1052432190
Detalji izračuna	Tar. br. 4. st. 1.
Nominirani iznos	100,00 kn
Postotak oslobođenja po osnovi konstenja ovog sustava	50,00 %
Postotak oslobođenja po nekoj drugoj osnovi	0,00 %
Osnova oslobođenja od plaćanje sudске pristojbe	-
Iznos za platiti	50,00 kn
Datum plaćanja	-

Plaćeno	0,00 kn
Ostatak	50,00 kn
Veličina priloženog dokumenta	-
Razlog neplaćanja	Obveznik će sam platiti pristojbu
Napomena	-

-HITNO!!!-

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU**

Na broj: Ovr-3614/2021

Ovrhovoditelj: ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3A,
OIB 23057039320

Ovršenik: Find Rectam d.o.o.; Zagreb, Martićeva ulica 67. OIB 96524840617
OPTIMA MARIS d.o.o., Zagreb, Savska cesta 41, OIB:36798114092
koje je pravni sljednik iz trgovačkog društva VERO SOLE d.o.o.,
Zagreb, Bukovačka cesta 25, OIB 33019395454, koje je
pravni sljednik iz trgovačkog društva FORTUNA SINUS d.o.o. koje je pravni
sljednik iz trgovačkog društva ADVENTUM MARINUS d.o.o., koje je pravni
sljednik iz trgovačkog društva FORTUNA ADRIATICUM d.o.o., koje je pravni
sljednik iz trgovačkog društva SALUTATOR DEA d.o.o., koje je pravni
sljednik iz trgovačkog društva SOMNIUM UGOSTITELJSTVO d.o.o., a koji je
pravni sljednik iz trgovačkog društva ANAGORA d.o.o.,
koje je pravni sljednik iz trgovačkog društva HOTEL SELCE d.o.o.
po punomoćniku;

P O D N E S A K

1x.

Prilog:

Izvod iz zapisnika Su IV-87/22 od 11.03.2022. godine
prijedlog ovrhovoditelja za pokretanje stečajnog postupka
tužba radi utvrđenja ništetnosti P-757/18 predana Trgovačkom sudu Rijeci
zapisnik s ročišta P-757/18 od 27.03.2019. godine
zapisnik s ročišta P-757/18 od 10.11.2021. godine
tužba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom P-643/22
predana Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dana 03.02.2022. godine
tužba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom P-384/21
predana Općinskom sudom u Crikvenici dana 23.04.2021. godine

ovršenika kojim predlaže
donošenje rješenja o
odgodi i proglašenju
pljenidbe nedopuštenom

I U gore označenom predmetu, ovršenik predlaže Naslovljenom sudu da HITNO, TEMELJEM stava Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesnog u Zaključku sa sjednice Vrhovnog suda Republike Su IV-87/22 od 11.03.2022. godine, donese rješenje o odgodi ovrhe i rješenje o proglašenju pljenidbe nedopuštenom, obzirom je t.1. istog zaključka određena izričita obveza ovršnog suda, cit.:

"1. Obveza ovršnog suda da u postupku ovrhe na temelju ovršnih isprava koje nisu prošle sudsku kontrolu (zadužnice, javnobilježničke ovrhe isprave, solemnizirane javnobilježničke isprave) po službenoj dužnosti provjeri nepoštenost ugovornih odredbi. U ovršnim postupcima u kojima se ovrha određuje i provodi na temelju ovršnih isprava koje nisu prošle sudsku kontrolu (rješenja o ovrši na temelju vjerodostojne isprave, zadužnice, javnobilježnički akti ili solemnizirane privatne isprave i sl.) a koji proizlaze iz potrošačkih ugovora, ovršni sud je dužan po službenoj dužnosti preispitati sadrži li potrošački ugovor nepoštene (ništetne) ugovorne odredbe.

Ovršenik obavještava Naslovljeni sud da se oko valjanosti pravnih poslova u sklopu kojih su izdane zadužnice koje su predmet ovog ovršnog postupka, u smislu t.1. gore navedenog zaključka Vrhovnog suda Republike Su IV-87/22 od 11.03.2022. godine, vode tri parnična postupka, i to:

1. parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Rijeci, posl. broj P-757/18;
2. parnični postupak pred Naslovljenim sudom

Dokaz: uvid u tužbe navedene u naprijed tri pobrojana postupka
uvid u spis Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj P-757/18
uvid u spis Općinskog suda u Crikvenici posl. broj P-384/21
uvid u spis Naslovljenog suda, posl. broj P-643/22

- II. Temeljem naprijed navedene nezakonite blokade računa ovršenika ovrhovoditelj je podnio Trgovačkom sudu u Zagrebu prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, a ukoliko se isti stečajni postupak otvori temeljem blokade računa ovršenika temeljem ništetne zadužnice osnivač ovršenika će imati osnov za naknadu štete protiv Republike Hrvatske uslijed nepostupanja suda po obvezujućem stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske istaknutog u naprijed iznesenom zaključku sa sjednice od 11.03.2022. godine.

Dokaz: uvid u prijedlog za otvaranje stečajnog postupka od 4.4.2022. godine

- III. Slijedom svega naprijed navedenog ovršenik predlaže HITNO donošenje rješenja o proglašenju pljenidbe nedopuštenom i odgodi ovrhe.

FIND RECTAM d.o.o.
po punomoćniku:

Jasna
Matičević
Digitalno potpisao:
Jasna Matičević
Datum: 2022.04.13
14:00:14 +02'00'

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU**

Ovrhovoditelj: ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3A,
OIB 23057039320

Ovršenik: FIND RECTAM d.o.o.; Zagreb, Martićeva ulica 67, OIB 96524840617
OPTIMA MARIS d.o.o., Zagreb, Savska cesta 41, OIB:36798114092
koje je pravni sljednik iza trgovačkog društva VERO SOLE d.o.o.,
Zagreb, Bukovačka cesta 25, OIB 33019395454, koje je
pravni sljednik iza trgovačkog društva FORTUNA SINUS d.o.o. koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva ADVENTUM MARINUS d.o.o., koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva FORTUNA ADRIATICUM d.o.o., koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva SALUTATOR DEA d.o.o., koje je pravni
sljednik iza trgovačkog društva SOMNIUM UGOSTITELJSTVO d.o.o., a koji je
pravni sljednik iza trgovačkog društva ANAGORA d.o.o., koje je pravni sljednik
iza trgovačkog društva HOTEL SELCE d.o.o.
po punomoćniku;

PRIJEDLOG

1x.

Prilog:

Punomoć

Dopis FINA-i, sa priložima

Izvid iz zapisnika sa sedme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda
Republike Hrvatske (7/18) održane 19.11.2018. godine

ovršenika temeljem čl.210. Ovršnog
zakona radi:

-proglašenja nedopuštenom pljenidbe
i prijenosa novčanih sredstava

I Ovršenik je dana 12.11.2021. godine uvidom u očevidnik blokade FINA-e utvrdio da je temeljem zahtjeva ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3A, OIB 23057039320 od 20.09.2016. godine i zadužnice posl. broj OV-3672/2008 od 14.02.2008. godine provedena prisilna naplata potraživanja blokadom računa ovršenika.

Dokaz: uvid u dopis FINA-i, sa priložima

II Prvenstveno, ovršenik osporava postojanje tražbine ovrhovoditelja u cijelosti kao što osporava i postojanje poslovnog odnosa.

Ovršenik nadalje ističe da se predmetni zahtjev za naplatu nije utemeljen ni na kakvom na pravnom poslu.

Ovršenik ništa ne duguje ovrhovoditelju, te nadalje ističe da je za naplatu iste tražbine nastupila zastara, obzirom da je predmetna zadužnica izdana 14.02.2008. godine, a prisilna naplata potraživanja izvršena 2016. godine, dakle nakon proteka roka od 5 godina.

"Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnik samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011. OZ "NN" 139/10) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05)."

Dokaz: uvid u Izvod iz zapisnika sa sedme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (7/18) održane 19.11.2018. godine

Slijedom iznesenog ostvareni su svi žalbeni razlozi iz čl.50.st.1.t.1.-11. Ovršnog zakona.

Naime, predmetna zadužnica NIJE PODOBNA ZA OVRHU, temeljem odredbe čl. 29. st.1. i 2. i čl.214.-215. Ovršnog zakona, kojom se izrijekom utvrđuju zakonske pretpostavke za podobnost ovršne isprave za ovrhu.

Naime, zadužnica na koju se poziva ovrhovoditelj u predmetnom zahtjevu za izravnu naplatu ne prati nikakav pravni posao.

U navedenom kontekstu ovršenik nastavno citira i recentni stav Vrhovnog suda sadržan u odluci posl. broj Revt-281/14 od 14.4.2015. godine, a koju odluku dostavlja i u prilogu ovoga prijedloga, cit.:

"U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je:

-da je tužitelj predao tuženiku dvije bjanko zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika i da je tuženik, postupivši na naplatu kasnije izdanu bjanko zadužnicu poslovnog broja OV-910/07 od 17.1.2007. naplatio od tužitelja ukupan iznos 55.529,30 kn po osnovi računa (broj 02-27-10259... i to za građevinsku robu koju je naručio i preuzeo od trećih-Ž.M. vlasnik građevinskog obrta M. iz N..

-DA JE TUŽITELJ BIO S TUŽENIKOM U POSLOVNOM ODNOSU PROIZAŠLOM IZ UGOVORA O KUPOPRODAJI GRAĐEVINSKE ROBE, DA TUŽENIK U VRIJEME PODNOŠENJA PREDMETNE ZADUŽNICE NA NAPLATU U BANCII NIJE IMAO POTRAŽIVANJA PREMA TUŽITELJU, VEĆ SAMO PREMA Ž.M. VLASNIKU GRAĐEVINSKOG OBRTA M. IZ N., KOJI JE PREUZEIO PREDMETNU ROBU, A KOJI JE TADA IMAO BLOKIRAN RAČUN.....

Za razliku od prvostupanjskog suda DRUGOSTUPANJSKI SUD SMATRA DA JE TUŽBENI ZHTJEV OSNOVAN JER TUŽENIK TIJEKOM POSTUPKA NIJE DOKAZAO DA JE S TUŽITELJEM SKLOPIO UGOVOR O JAMSTVU U PISANOM OBLIKU, PA OCIJENIVŠI DA UGOVOR O JAMSTVU MORA BITI ZAKLJUČEN U PISANOM OBLIKU DA BI OBVEZIVAO JAMCA U SMISLU ODREDBE ČL.105. ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA ("NARODNE NOVINE" BROJ 35/05 I 41/08 - DALJE: ZOO) PRIHVAĆAJU TUŽBENI ZAHTEJ JER NIJE POSTOJALA PRAVNA OSNOVA ZA TUŽITELJEVO ISPUNJENJE NOVČANE OBVEZE Ž.M. VLASNIKA GRAĐEVINSKOG OBRTA M. TUŽENIKU.

DAKLE PRAVNO JE SHVAĆANJE DRUGOSTUPANJSKOG SUDA DA UGOVOR O JAMSTVU MORA BITI ZAKLJUČEN U PISANOM OBLIKU DA BI OBVEZIVAO JAMCA."

VSRH, Revt-281/14 od 14.4.2015. godine
STOGA JE OSTVAREN I ŽALBENI RAZLOG IZ ČL.50.st.1.t.1., 9. I 10.OVRŠNOG ZAKONA.

Stoga je u cijelosti ostvaren žalbeni razlog ovršenika da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, a sve to temeljem načela strogog formalnog legaliteta koje određuje da se u ovršnom postupku postojanje tražbine i stranačka legitimacija dokazuju kvalificiranom ispravom.

U prilog navedenom ovršenik se poziva na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, posl. broj U-II-685/05 od 14. rujna 2006. godine, iz koje odluke citira odlučan zaključak Ustavnog suda Republike Hrvatske, cit.:

"Ovršni postupak temelji se na načelu formalnog legaliteta što znači da ovršni sud može postupati samo u okviru i na temelju valjane ovršne isprave, odnosno ovrha se može odrediti samo radi ostvarenja upravo one tražbine koja je utvrđena u ovršnoj ispravi i u opsegu u kojem je određena. Prema odredbi članka 26. Ovršnog zakona ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze. O podobnosti ovršne isprave mora se stoga voditi računa već prilikom sastavljanja ovršne isprave odnosno prilikom postavljanja zahtjeva u parničnom ili upravnom postupku. Prema odredbi članka 186. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03.) tužba treba sadržavati određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja."

Dokaz: uvid u rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-8047/15 od 11. listopada 2016. godine

III Slijedom svega naprijed navedenog, a uzimajući u obzir naprijed iznesene navode ovršenika - razloge iz čl.50.st.1.t.7., 9.-11. Ovršnog zakona, ovršenik predlaže Naslovljenom sudu da temeljem odredbe čl.52.st.4. Ovršnog zakona, a u svezi sa čl.210. istog Zakona donese rješenje kojim se pljenidba i prijenos novčanih sredstava u postupku naplate zadužnice OV-3672/08 proglašava nedopuštenim.

Podredno ovršenik predlaže Naslovljenom sudu da donese rješenje kojim se ovršenik upućuje u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, te da Naslovljeni sud donošenja presude u istom parničnom postupku odgodi prijenos zaplijenjenih sredstava u predmetnom postupku izravne naplate do pravomoćnog okončanja istog parničnog postupka.

FIND RECTAM d.o.o.
po punomoćniku:

Jasna
Matičević
Digitalno potpisao:
Jasna Matičević
Datum: 2021.11.15
20:17:48 +01'00'

Trošakovnik:

Sastav prijedloga.....	100.000,00 kuna
PDV 25%.....	25.000,00 kuna
UKUPNO.....	125.000,00 kuna

Sudska pristojba na prijedlog

Z A P I S N I K

od 10. studenog 2021.

o održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Rijeci.

Nazočni od suda:

Tamara Jugo Smoljanović – sudac

Sanela Uzelac – zapisničar

Pravna stvar:

Tužitelj: 1. FIND RECTAM d.o.o. Zagreb

2. MJESTO SREĆE d.o.o. Ičići

3. IRINA PRETKEL iz Ulyanovsk,
Rusija

4. MIRONOVA NADEŽDA iz Rijeke

Tuženik: ERSTE & STEIERMARKISCHE
BANK d.d. Rijeka

Radi: izdavanja brisovnog očitovanja i radi
utvrđenja

Sudac otvara glavnu raspravu u 11,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja 1.-4.: pun. Jasna Matičević, odv. u Zagrebu, punomoć u spisu

Za tuženika: zamjenik pun. Ivana Smolić, odv. vježbenica u OD Gugić i dr. iz
Zagreba, punomoć u spisu

Sudac donosi

r j e š e n j e

I. Dopušta se odvjetnici Jasni Matičević iz Zagreba da na ovom ročištu obavlja radnje za prvotuzitelja.

II. Naređuje se odvjetnici Jasni Matičević iz Zagreba da u roku od 8 (osam) dana podnese punomoć za prvotuzitelja ili odobrenje stranke za obavljene parnične radnje jer se u protivnom neće uzeti u obzir radnje obavljene bez punomoći (čl. 98. st. 1.-3. ZPP-a).

Pun. tužitelja ustraje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te ostalih navoda iznijetih u tijeku postupka. Ističe da tuženik nije dostavio dokumentaciju određenu t. II. raspravnog rješenja ovoga suda od 27. ožujka 2019. Radi ekonomičnosti postupka tužitelji predlažu da sud naloži tuženiku da na zahtjev sudskog vještaka dostavi svu potrebnu dokumentaciju u postupku vještačenja na okolnosti predložene tijekom postupka.

Tužitelji ističu ugovori koji su dostavljeni samo otplatni planovi podneskom tuženika od 29. travnja 2019., a koje tuženik povezuje sa ugovorima koji su predmet ovoga spora o okvirnom zaduženju i temeljem kojih su upisana založna prava na nekretnini nisu sklopljeni, da bi činili cjelinu s tim ugovorima kojima je zasnovano založno pravo u istoj formi u smislu prisilne odredbe čl. 286. st. 2. Zakona o obveznim odnosima. Slijedom toga ti ugovori su ništetni i obveze iz istog mogu samo predstavljati zahtjev tuženika prema korisniku kredita za potraživanje stečeno bez osnove.

Tužitelji u prilog svojim navodima dostavljaju recentnu praksu VS RH sadržan u odluci Revt 324/18 od 26. lipnja 2019., kao i presudu VTS RH poslovni broj PŽ-1544/17 od 9. lipnja 2020., koje prilaže u spis u dva primjerka, od kojih se jedan izravno uručuje pun. tuženika.

Tuženik ustraje kod svih navoda iznijetih u odgovoru na tužbu te ostalih navoda iznijetih u tijeku postupka. Oспорava u cijelosti sada iznesene navode tužitelja kako smo se već detaljno o tome očitovali u samom odgovoru na tužbu. Također osporavamo da bi se sada dostavljena sudska praksa mogla primijeniti na konkretan predmet. U pogledu sada iznesenih navoda tužitelja da tuženici nisu dostavili svu potrebnu dokumentaciju tuženik ističe da kako je sva dokumentacija dostavljena uz odgovor na tužbu kao i u podnesku tuženika od 26. travnja 2019. Isto tako tuženik ističe kako je na tužiteljima teret dokaza da su podmirili predmetna dugovanja temeljem predmetnih ugovora o kreditima, a tužitelji sve do danas nisu to dokazali niti su dostavili bilo kakve potvrde o učinjenim ili izvršenim uplatama.

Tuženik ističe kako je rješenjem kojim se utvrđuje prekid postupka u ovoj pravnoj stvari u odnosu na prvotužitelja Verno Sole d.o.o. doneseno još 22. ožujka 2021. te je temeljem čl. 215.b st. 2. ZPP-a sud trebao nastaviti i istodobno obustaviti ovaj postupak s obzirom da pravni slijednik prvotužitelja nije preuzeo postupak niti ga je sud na to pozvao u roku od tri mjeseca od dana pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka.

Pun. tužitelja ističe da procesna pozicija uslijed nastavka postupka uslijed pripajanja jednog trgovačkog društva drugome nije istovjetna procesnoj poziciji na koju upire tuženik jer isti postupak sud može nastaviti po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke. Tuženik nije izjavio žalbu protiv rješenja o nastavku postupka. Netočno je da je tuženik dostavio svu dokumentaciju određenu t. II. raspravnog rješenja jer otplatni plan nije istovremeno i izvod iz poslovne knjige odnosno financijska kartica po određenoj kreditnoj partiji pa je neistinit navod tuženika da bi isti udovoljio raspravnom rješenju.

Tužitelji ističu da temeljem nepostojeće tražbine iz okvirnih ugovora koji su predmet ovog spora tuženik pokreće ovršne postupke i provodi pravno nasilje nad tužiteljima tako na njihovim računima, tako i na njihovim nekretninama nanoseći im nemjerljivu štetu. Eventualne tražbine iz ugovora o kreditu koji nisu solemnizirani mogle su biti postupku radi izdavanja platnog naloga odnosno rješenja o ovrši na temelju vjerodostojne isprave koje tuženik nije pokrenuo, već vodi postupke temeljem ugovora iz kojih ne proizlazi nikakav tijek novca, a što će konačno biti utvrđeno financijskim vještačenjem kako je to izneseno tijekom postupka. Stoga tužitelji predlažu da sud naloži tužiteljima uplatu predujma za vještačenje po vještaku za bankarstvo i financije.

Pun. tužitelja odluku o osobi vještaka prepušta sudu. Jedino se protivi da sud za vještaka imenuje Zrinka Ručevića iz Ručević d.o.o. te da se vještak kojeg će sud odrediti za izvođenje predloženog dokaza očituje da li je u poslovnom odnosu s tuženikom bilo koje vrste.

Pun. tuženika se ne protivi provođenju vještačenja predloženog po tužiteljima te odluku o osobi vještaka prepušta sudu. Tuženik predlaže da sud odluči o danas iznesenom prigovoru tuženika, a sve sukladno čl. 215.b st. 2. ZPP-a prije provođenja

I. U daljnjem tijeku postupka provest će se dokaz vještačenjem po vještaku bankarstva i financija.

II. Nalaže se tužiteljima da u roku od 15 dana uplate iznos od ukupno 4.000,00 kuna na prolazni račun ovog suda HR59 2390 0011 3000 0270 3 na ime predujma za troškove vještačenja.

III. Nalaže se tužiteljima da dokaz o uplati predujma dostave sudu pozivom na gornji poslovni broj.

IV. Osobu vještaka imenovat će sud nakon što tužitelji postupe po točki II. rješenja.

V. Ako tužitelji u navedenom roku ne postupi po točki II. ovog rješenja, sud će odustati od izvođenja tog dokaza (čl. 153. st. 3. ZPP-a).

VI. Nalaže se tužiteljima da u roku od 15 dana dostave dokaze o izvršenim uplatama po svim predmetnim kreditima koji se odnose na tužbeni zahtjev tužitelja.

VII. Slijedom navedenog, današnje ročište se odgađa, a slijedeće će biti određeno naknadno pisanim putem.

Prisutni izjavljuju da su slušali glasno kazivanje zapisničaru i da nemaju prigovora na sadržaj zapisnika.

Dovršeno u 11,25 sati.

SUDAC

STRANKE

ZAPISNIČAR

29. 11. 2018

PRIMLJENO

Odvjetnik

Jasna Matčević

odvj.jasna.maticevic@gmail.com

10 000 Zagreb, Horvaćanska 168, tel: 385 1 387 39 08, fax: 01 389 99 996

TRGOVAČKI SUD
U RIJECI

Tužitelj: 1. SALUTATOR DEA d.o.o. Zagreb, Bukovačka cesta 25, OIB 71303979280
 2. MJESTO SREĆE d.o.o. Ičići, Antona Dminaka 2/A, OIB 21628837107
 3. IRINA PRETKEL iz Ulyanovsk, Ul. Kirova 36, Rusija, OIB 86033242530
 4. MIRONOVA NADEŽDA iz Rijeke, Trg 128 Brigade HV 4, OIB 35178628239
 svi po punomoćniku:

ODVJETNIK
 JASNA MATČEVIĆ
 ZAGREB, Horvaćanska 168
 Tel: 01/3873-908 fax: 01/3899-996

Tuženik: ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320

Stranka upozorena na dužnost plaćanja

primljeno u sudu, datum:

1. predmet: **tužba**
 2. predmet: **tužba**
 3. predmet: **tužba**

2x.

Prilog:

Punomoć, 4x

Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog
 prava (hipoteke) na nekretnini od 4.7.2005. godine

Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog
 prava (hipoteke) na nekretninama od 2.7.2005. godine

Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog
 prava (hipoteke) na nekretninama od 27.9.2006. godine

Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od
 od 1.2.2008. godine

Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine

v.p.s. 501.000 kuna (svaki)

radi izdavanja brisovnog očitovanja

radi utvrđenja

1. Pretni prednik tužitelja ad1) trgovačko društvo HOTEL SELCE d.o.o. i tuženik su sklopili
 Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama te
 dana 4. srpnja 2005. godine te Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava
 (hipoteke) na nekretnini od 27.9.2006. godine, za nekretninu upisanu u zk.ul. 1426, k.o. Selce i na
 nekretnini upisanoj u zk. 1431, k.o. Ičići.

Dokaz: uvid u Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog
 prava (hipoteke) na nekretnini od 4.7.2005. godine
 uvid u Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog

Dokaz: kao pod t.I.
uvid u zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul. 1426, k.o. Selce

III Pravni prednik tužitelja ad1) trgovačko društvo HOTEL SELCE d.o.o. i tuženik su dana 1.2.2008. godine sklopili Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 temeljem kojeg nije ni nastala kao buduća tražbina osigurana založnim pravom, slijedom čega ne postoji tražbina osigurana založnim pravom na nekretnini upisanoj u zk.ul. 1426, k.o. Selce i nekretnini upisanoj u zk. 1431, k.o. Ičići.

Dokaz: kao pod t.II.
uvid u Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od 1.2.2008. godine

IV Pravni prednik tužitelja ad1) trgovačko društvo HOTEL SELCE d.o.o. i tuženik su dana 2.5.2005. godine sklopili Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama dana 2. svibnja 2005. godine, za nekretninu upisanu u zk.ul. 1431, k.o. Selce.

Dokaz: uvid u Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama od 2.5.2005. godine

V 1.-3. tužitelji ističu da je prestalo i da ne postoji pravo tuženika zahtijevati ispunjenje obveza iz Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine i pripadajućeg Dodatka br. 1 Ugovoru o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1.2.2008. godine od 1. veljače 2011. godine uslijede zastare i zastare samog prava.

Dokaz: uvid u Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207
od 1. veljače 2008. godine
uvid u Dodatak br. 1 Ugovoru o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207
od 1.2.2008. godine od 1. veljače 2011. godine

VI Slijedom svega gore navedenoga, tužitelj predlaže Naslovljenom sudu da donese sljedeću

PRESUDA

I Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati 1.-3. tužitelju valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, z.k.č.br. 4876/1, hotel "Selce" i dvorište, površine 849 m², upisano u zk.ul. 1426, k.o. Selce, opisano kao zk.tijelo A i, a koje pravo zalega je upisano pod brojem Z-1470/05, za tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnine od 4. srpnja 2005. godine i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 2.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti sa kamatom po promjenljivoj stopi od šestomjesečni EURIBOR+ 4,0 P.P., jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

II Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige:

a) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, z.k.č.br. 4876/1, hotel "Selce" i dvorište, površine 849 m², upisano u zk.ul. 1426, k.o. Selce, opisano kao zk tijelo A I, a koje pravo zalog je upisano pod brojem Z-3167/06, za tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 27. rujna 2006. godine i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti sa kamatom po promjenljivoj stopi od šestomjesečni EURIBOR+ 4,0 PP, i to 1.-3. tužitelju;

b) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, upisanog na:
-1/7 dijela nekretnine, upisane zk.ul. 2005, podul. 6, k.o. Veprinac, z.k.č.br. GRČ.248, u A opisane kao kuća ukupne površine 600 m², povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine;
-stana na I. katu i drvarnica u suterenu na nacrtu obojeno svjetlozelenom bojom m².te razmjernog dijela zajedničkih uređaja i dijelova zgrade, te zemljišta na kojem je izgrađena, a sukladno čl. 68., 69., 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upisan u podul. 6 iste katastarske općine, a koje pravo zalog je upisano pod brojem Z-2632/14/1431 (Z-4696/06), za korist tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 27. rujna 2006. godine i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti sa kamatom po promjenljivoj stopi od šestomjesečni EURIBOR+ 4,0 PP i to 1. i 4. tužitelju,

jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe;

III Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige:

a) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, upisanog na z.k.č.br. 4876/1, hotel "Selce" i dvorište, površine 849 m², upisano u zk.ul. 1426, k.o. Selce, opisano kao zk tijelo A I, a koje pravo zalog je upisano pod brojem Z-432/08 za korist tuženika na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od 1.2.2008. godine i pripadajućih aneksa i to radi osiguranja tražbine tuženika u iznosu od 3.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti, i to 1.-3. tužitelju;

b) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, upisanog na:
-1/7 dijela nekretnine, upisane zk.ul. 2005, podul. 6, k.o. Veprinac, z.k.č.br. GRČ.248, u A opisane kao kuća ukupne površine 600 m², povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine;
-stana na I. katu i drvarnica u suterenu na nacrtu obojeno svjetlozelenom bojom m².te razmjernog dijela zajedničkih uređaja i dijelova zgrade, te zemljišta na kojem je izgrađena, a sukladno čl. 68., 69., 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upisan u podul. 6 iste katastarske općine, a koje pravo zalog je upisano pod brojem Z-988/08 za korist tuženika na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od 1.2.2008. godine i pripadajućih aneksa i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 3.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti, i to 1. i 4. tužitelju,

jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

V Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati 1. i 4. tužitelju valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, upisanog na:
-1/7 dijela nekretnine, upisane zk.ul. 2005, podul. 6, k.o. Veprinac, z.k.č.br. GRČ.248, u A opisane kao kuća ukupne površine 600 m², povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine;
-stana na I. katu i drvarnica u suterenu na nacrtu obojeno svjetlozelenom bojom m².te razmjernog dijela zajedničkih uređaja i dijelova zgrade, te zemljišta na kojem je izgrađena, a sukladno čl. 68., 69., 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upisan u podul. 6 iste katastarske općine, a koje pravo zalog je upisano pod brojem Z-2632/14/1431 (Z-1841/05), za korist tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 2.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti, jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

VI Utvrđuje se da je prestalo i da ne postoji pravo tuženika zahtijevati ispunjenje obveza iz Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine i pripadajućeg Dodatka br. 1 Ugovoru o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1.2.2008. godine od 1. veljače 2011. godine.

VII Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320
dužan je naknaditi 1.-4. tužiteljima troškove parničnog postupka, u roku od 8 dana pod prijetnjom
ovrhe.

SALUTATOR DEA d.o.o.
MJESTO SREĆE d.o.o.
IRINA PRETKEL
NADEŽDA MIRONOVA
svi po punomoćniku:

ODVJETNIK
JASNA NATIČEVIĆ
ZAGREB, Horvećanska 16B
Tel: 01/3873-303, fax: 01/3873-311

10 000 Zagreb, Horvaćanska 168, tel: 385 1 387 39 08, fax: 01 389 88 996

PRIMLINC

ODVJETNIK:

JASNA MATIČEVIĆ
ZAGREB, Horvaćanska 105
Tel: 01/3873-908 fax: 01/3990-42

Tuženik: ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320

1957-1958

1. ...roční zpráva
2. ...roční zpráva
3. ...roční zpráva

 $2x,$

Prilog:

Punomoc, 4x

Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnovanem založnog prava (hipoteke) na nekretnini od 4.7.2005. godine

Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama od 2.7.2005. godine.

Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama od 27.9.2006. godine

Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od
od 1.2.2008. godine

Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine

v.p.s. 501.000 kuna (svaki)

radi izdavanja brisovnog očitovanja.

radi utvrđenja

1. Pravni prednik tužitelja ad1) trgovačko društvo HOTEL SELCE d.o.o. i tuženik su sklopili Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama te dana 4. srpnja 2006. godine ta Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnini od 27.9.2006. godine, za nekretninu upisanu u zk.ul. 1426, k.o. Selce i na nekretnini upisanoj u zk. 1431, k.o. Ičići.

Dokaz: uvid u Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnosti od 4.7.2005. godine
uvid u Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog

prava (hipoteke) na nekretninama od 27.9.2006. godine

II Temeljem naprijed Sporazuma navedenih u I.I. ove tužbe podneska ne postoji obveza 1. tužitelja prema tuženiku, a tuženik odbija izdati brisovno očitovanje.
2. i 3. tužitelji svoj pravni interes za podnošenje ove tužbe temelje na činjenici da su 2. i 3. tužitelji upisani kao fiducijarni vlasnik odnosno založni vjerovnik na nekretnini upisanoj u zk.ul. 1426, k.o. Selce.

Dokaz: kao pod t.I.
uvid u zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul. 1426, k.o. Selce

III Pravni prednik tužitelja ad1) trgovačko društvo HOTEL SELCE d.o.o. i tuženik su dana 1.2.2008. godine sklopili Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 temeljem kojeg nije ni nastala kao buduća tražbina osigurana založnim pravom, slijedom čega ne postoji tražbina osigurana založnim pravom na nekretnini upisanoj u zk.ul. 1426, k.o. Selce i nekretnini upisanoj u zk. 1431, k.o. Ičići.

Dokaz: kao pod t.II.
uvid u Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od 1.2.2008. godine

IV Pravni prednik tužitelja ad1) trgovačko društvo HOTEL SELCE d.o.o. i tuženik su dana 2.5.2005. godine sklopili Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama dana 2. svibnja 2005. godine, za nekretninu upisanu u zk.ul. 1431, k.o. Selce.

Dokaz: uvid u Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretninama od 2.5.2005. godine

V 1.-3. tužitelji ističu da je prestalo i da ne postoji pravo tuženika zahtijevati ispunjenje obveza iz Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine i pripadajućeg Dodatka br. 1 Ugovoru o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1.2.2008. godine od 1. veljače 2011. godine uslijede zastare i zastare samog prava.

Dokaz: uvid u Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine
uvid u Dodatka br. 1 Ugovoru o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1.2.2008. godine od 1. veljače 2011. godine

VI Slijedom svega gore navedenoga, tužitelj predlaže Naskovljenom sudu da donese sljedeću

PRESUDA

I Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati 1.-3. tužitelju valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, z.k.č.br. 4876/1, hotel "Selce" i dvorište, površine 849 m², upisano u zk.ul. 1426, k.o. Selce, opisano kao zk.tijelo A 1, a koje pravo zaloge je upisano pod brojem Z-1470/05, za tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnine od 4. srpnja 2005. godine i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 2.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti sa kamatom po promjenljivoj stopi od šestomjesečni EURIBOR+ 4,0 P.P., jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

II Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige:

a) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, z.k.č.br. 4876/1, hotel "Selce" i dvorište, površine 849 m², upisano u z.k.ul. 1426, k.o. Selce, opisano kao z.k. tijelo A i, a koje pravo zalogu je upisano pod brojem Z-3167/06, za tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 27. rujna 2006. godine i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 500.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa kamatom po promjenljivoj stopi od šestomjesečni EURIBOR+ 4,0 PP i to 1.-3. tužitelju;

b) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, upisanog na:

-1/7 dijela nekretnine, upisane z.k.ul. 2005, podul. 6, k.o. Veprinac, z.k.č.br. GRČ.248, u A opisane kao kuća ukupne površine 600 m², povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine;

-stana na 1. katu i drvarnica u suterenu na nacrtu obojeno svjetlozelenom bojom m² te razmjernog dijela zajedničkih uređaja i dijelova zgrade, te zemljišta na kojem je izgrađena, a sukladno čl. 68., 69., 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upisan u podul. 6 iste katastarske općine, a koje pravo zalogu je upisano pod brojem Z-2632/14/1431 (Z-4696/06), za korist tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 27. rujna 2006. godine i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 500.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa kamatom po promjenljivoj stopi od šestomjesečni EURIBOR+ 4,0 PP i to 1. i 4. tužitelju,

jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

III Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige:

a) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, upisanog na z.k.č.br. 4876/1, hotel "Selce" i dvorište, površine 849 m², upisano u z.k.ul. 1426, k.o. Selce, opisano kao z.k. tijelo A i, a koje pravo zalogu je upisano pod brojem Z-432/08 za korist tuženika na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od 1.2.2008. godine i pripadajućih aneksa i to radi osiguranja tražbine tuženika u iznosu od 3.500.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, i to 1.-3. tužitelju;

b) Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, upisanog na:

-1/7 dijela nekretnine, upisane z.k.ul. 2005, podul. 6, k.o. Veprinac, z.k.č.br. GRČ.248, u A opisane kao kuća ukupne površine 600 m², povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine;

-stana na 1. katu i drvarnica u suterenu na nacrtu obojeno svjetlozelenom bojom m² te razmjernog dijela zajedničkih uređaja i dijelova zgrade, te zemljišta na kojem je izgrađena, a sukladno čl. 68., 69., 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upisan u podul. 6 iste katastarske općine, a koje pravo zalogu je upisano pod brojem Z-988/08 za korist tuženika na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES-85/08-1 od 1.2.2008. godine i pripadajućih aneksa i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 3.500.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, i to 1. i 4. tužitelju,

jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

V Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320 dužan je izdati 1. i 4. tužitelju valjano brisovno očitovanje podobno za brisanje založnog prava upisanog u zemljišne knjige Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, upisanog na:

-1/7 dijela nekretnine, upisane z.k.ul. 2005, podul. 6, k.o. Veprinac, z.k.č.br. GRČ.248, u A opisane kao kuća ukupne površine 600 m², povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine;

-stana na 1. katu i drvarnica u suterenu na nacrtu obojeno svjetlozelenom bojom m² te razmjernog dijela zajedničkih uređaja i dijelova zgrade, te zemljišta na kojem je izgrađena, a sukladno čl. 68., 69., 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upisan u podul. 6 iste katastarske općine, a koje pravo zalogu je upisano pod brojem Z-2632/14/1431 (Z-1841/05), za korist tuženika na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama i to radi osiguranja tražbine za korist tuženika u iznosu od 2.500.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, jer će isto u suprotnom zamijeniti ova presuda, a sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

VI Utvrđuje se da je prestalo i da ne postoji pravo tuženika zahtijevati ispunjenje obveza iz Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1. veljače 2008. godine i pripadajućeg Dodatka br. 1 Ugovoru o kreditu broj 2402006-1031262160/51016607-5103814207 od 1.2.2008. godine od 1. veljače 2011. godine.

VII Tuženik ERSTE & STEIERMAERKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320
dužan je naknaditi 1.-4. tužiteljima troškove parničnog postupka, u roku od 8 dana pod prijetnjom
ovrhe.

SALUTATOR DEA d.o.o.
MJESTO SREĆE d.o.o.
IRINA PRETKEL
NADEŽDA MIRONOVA
svi po punomoćniku:

ODVJETNIK
JASNA MATIČEVIĆ
ZAGREB, Horvatska 188
Tel: 01/3873-908, Fax: 01/3873-907

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Poslovni broj: 6. P-757/2018-18

ZAPISNIK
od 27. ožujka 2019.

o održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Rijeci.

Nazočni od suda:

Tamara Jugo Smoljanović – sudac

Pravna stvar:

Tužitelj: 1. SALUTATOR DEA d.o.o. Zagreb
2. MJESTO SREĆE d.o.o. Rčiči
3. IRINA PRETKEL iz Ulyanovsk, Rusija
4. MIRONOVA NADEŽDA iz Rijeke
Tuženik: ERSTE & STEIERMARKISCHE BANK
d.d. Rijeka
Rad: izdavanja brisovnog očitovanja i
radi utvrđenja

Sanela Uzelac – zapisničar

Sudac otvara pripremno ročište i prethodni postupak u 9,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelje 1.-4.: pun. Jasna Matičević, odv. u Zagrebu, punomoći u spisu

Za tuženika: pun. Dora Boras Grubić, odv. u OU Gugić i dr. iz Zagreba, punomoć u spisu

Upozoravaju se stranke da su dužne iznijeti sve bitne činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti sve dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, kao i da su dužne iznijeti sve činjenice i predložiti sve dokaze kojima pobijaju navode i dokaze protivnika najkasnije na pripremnom ročištu (čl. 7. st. 1., čl. 219. st. 1. i čl. 209. ZPP-a).

Utvrđuje se da sud predlaže strankama da spor riješe u postupku mirjenja odnosno da sud upozorava stranke na mogućnost sudske nagodbe (čl. 288.a st. 1. ZPP-a).

Tužitelj ustraje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te ističe da ne postoji tražbina prema pravnom predniku prvotužitelja obzirom je odredbom čl. 4. Ugovora o dugoročnom kreditu od 1. veljače 2008. reprogramirano potraživanje po kreditnim partijama navedenim u čl. 4. Ugovora o 1. veljače 2008. Dakle, tražbina koja je osigurana predmetnim založnim pravima je prestala čak štoviše tužitelj se obvezuje dostaviti korespondenciju sa tuženikom i to načelno brisovno očitovanje koje se tuženik obvezao izdati za predmetne pravne poslove još 2009.

Tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku dostavu dokaz o izvršenim uplatama navedenih sredstava po kreditima koji su predmet osiguranja, a činjenično opisani u t. I. i IV. historijata tužbe.

Nadalje, što se tiče tužbenog zahtjeva u odnosu na založno pravo upisano na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja, tužitelji isto tako navode da temeljem tog pravnog posla, a temeljem kojeg je tuženik postigao upis založnog prava u zemljišnoj knjizi, a koji je činjenično opisan u t. III. historijata tužbe, tuženik nije platio nikakva novčana sredstva

pravnog posla navedenog pod t. III. činjeničnog supstrata tužbe jer isti nisu nikakvi dodaci tom Ugovoru o okvirnom zaduženju i osiguranju od 1. siječnja 2008., niti između istih isprava postoji paritet formi da bi se iste mogle promatrati kao cjelina, kako u pogledu sadržaja, tako i u pogledu forme u kojoj su sklopljeni.

Naime, Ugovor o kreditu od 1. veljače 2008. te dodatak istom Ugovoru od 1. veljače 2011. nisu solemnizirane isprave na koje bi se primjenjivao desetogodišnji zastarni rok, kako to pogrešno shvaća tuženik. Čak štoviše, iste isprave nisu niti javno ovjerovljene. Na otkaz takvog kredita primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim odnosima u odnosu na tražbine koje zastarijevaju u trogodišnjem zastarnom roku.

Tužitelji ističu da je zastara određena odredbom čl. 13. Ugovora o kreditu od 1. veljače 2018., a tužitelj i predlaže da sud naloži tuženiku dostavu otplatnog plana koji prati isti ugovor, obzirom na činjenicu da je tražbina dospjela na plaćanje ukoliko korisnik kredita zakasni s podmirenjem obveze duže od 15 dana, dakle Ugovorom je čak strože nego ZOO-om određen uvjet kada dospijeva cijela obveza iz Ugovora. Naime ne dospijeva ne isplatom tri rate uzastopce, već kašnjenjem s ispunjenjem obveza iz tog Ugovora duže od 15 dana.

U odgovoru na tužbu, tuženik dostavlja otkaz ugovora o kreditu koji je u protunječju s odredbama naprijed spomenutog Ugovora o kreditu od 1. veljače 2008., koji Ugovor nije mijenjan u pogledu otkaza kredita pripadajućim Aneksom od 1. veljače 2011. pa tuženikovo proizvoljno otkazivanje Ugovora iz 2016. ne može promijeniti ugovornu obvezu koja je utvrđena između pamićnih stranaka u čl. 13. naprijed spomenutog Ugovora. Stoga tužitelji predlažu da sud naloži tuženiku dostavu otplatnog plana te analitičke plaćanja po predmetnom Ugovoru o kreditu iz 2008. iz koje će biti razvidno da su razlozi za otkaz kredita nastupili davno prije 2016., kako to promašeno navodi tuženik u odgovoru na tužbu, pozivajući se na sadržaj prijedloga o ovrsi i rješenja o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovnj broj Ovr-9485/16 od 3. travnja 2017. U tom postupku četvrtotužiteljica je izjavila žalbu također ističući prigovor zastare potraživanja i onaj sud u tom ovršnom postupku, nije ju, unatoč zakonskoj obvezi, još uputio u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog istaknutog prigovora zastare, kao jednog od žalbenih razloga protiv spomenutog rješenja o ovrsi. Tužitelj predlažu priključiti taj spis radi uvida u isti i ondje sve izvedene dokaze, uključujući i žalbu ondje ovršenika, a ovdje četvrtotužiteljice.

Nadalje, tužitelji predlažu provođenje vještačenja po vještaku financijsko računovodstvene struke, odnosno vještaku za bankarsko poslovanje radi utvrđenja odlučne činjenice tijeka novca po pravnim poslovima zaključenim među strankama, kao i utvrđenja odlučne činjenice kada je nastao zastoј u plaćanju obveze iz kredita koje su stranke zaključile, a što utječe na rok dospijanja ukupno ugovorene obveze iz kredita u smislu odredbe čl. 361. ZOO-a.

Tuženik ustraje kod navoda iznijetih u odgovoru na tužbu.

Protivi se svim navodima punomoćnice tužitelja.

Također dostavljamo za sud i protivnu stranu izvod iz poslovnih knjiga koji se odnosi na Ugovor o dugoročnom kreditu, a koji je sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu broj ES-85/08-1, a iz kojeg je vidljivo potraživanje tuženika prema prvotužitelju. Stoga je jasno kako premetno potraživanje nije podmireno, a samim time je i hipoteka koja je upisana na temelju spomenutog Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja osnovana.

Također u odnosu na preostala tri Sporazuma, odnosno Sporazume od 4. srpnja 2005., 27. veljače 2006. i 2. svibnja 2005., tuženik ističe kako se obvezuje dostaviti izvod iz poslovnih knjiga vezano za te Sporazume, odnosno pripadajuće Ugovore o kreditu koji proizlaze iz

predmetnih Sporazuma, obzirom da je tuženik navedeno zatražio od banke, no imajući u vidu da navedeno vodi drugi odjel banke, nije ih još dobio. Napominjemo kako su potraživanja po tim partijama Ugovora o kreditu, a koji proizlaze iz spomenuta tri Sporazuma, iako su djelom reprogramirana, dio je i dalje otvoren te još uvijek do današnjeg dana nisu podmirena potraživanja iz spomenutih Ugovora o kreditu, iako se tužitelj to obvezao učiniti.

Nadalje, predlažemo provođenje financijskog vještačenja na okolnost postojanja cuga iz Ugovora o kreditu odnosno koji su sastavni dijelovi Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja te gore spomenutih Sporazuma, a na osnovi kojih su upisane hipoteke na nekretninama.

Također ističemo prigovor nedostataka aktivne legitimacije u odnosu na prvotuzitelja Saluator dea d.o.o. imajući u vidu da isti nije upisan kao vlasnik niti jedne od nekretnina te kao takav nije aktivno legitimiran za podnošenje tužbe.

Također ističemo prigovor nedostatka aktivne legitimacije u odnosu na trećetuziteljicu Irinu Pretkel imajući u vidu da ista također nije upisana kao vlasnica niti jedne od navedenih nekretnina pa stoga nije aktivno legitimirana za podnošenje ove tužbe.

Nadalje u odnosu na navode pun. tužitelja u vezi zastare Ugovora o kreditu i pripadajućih dodataka Ugovoru u kreditu, a kako je to navedeno pod t. V. tužbe, tuženik ističe kako je riječ o Ugovoru koji je sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja broj ES-85/08-1 te je jasno kako u konkretnom slučaju nije nastupila zastara. Ugovor o kreditu ovršan je 26. studenog 2014., a rješenje o ovrši doneseno je 3. travnja 2017. u ovršnom postupku pokrenutom protiv ovršnice ovdje četvrtotuziteljice.

Pun. tužitelja ističe da nas predani izvod iz poslovnih knjiga ne predstavlja nikakav dokaz u postupku jer čini samo jednostranu ispravu obzirom na njen sadržaj koji je sastavio i svjerio sam tuženik, dakle sa sadržajem iste se nisu suglasili tužitelji, pa ista u smislu čl. 5. Zakona o računovodstvu predstavlja jednostranu knjigovodstvenu ispravu.

Tužitelji se obvezuju dostaviti načelno brisovno očitovanje iz korespondencije s tuženikom od 17. travnja 2009., koje tuženik bezrazložno odbija izdati prvotuzitelju i ostalim založnim dužnicima, tako mu umanjujući kreditnu sposobnost i onemogućavajući mu redovito poslovanje i tako već deset godina. Iz čl. 4. Ugovora o kreditu od 1. veljače 2008. koji je dostavljen uz tužbu je razvidno da je istim Ugovorom samo reprogramiran raniji dug za koji su sklopljeni Sporazumi dostavljeni uz tužbu od 4. srpnja 2005., 2. srpnja 2005. i 27. rujna 2006. i isti Ugovor se izričito poziva na kreditne partije koje su reprogramirane, a današnji navodi tuženika da je dug djelomično reprogramiran su posve paušalni jer se isti zaključak ne može izvesti iz isprava i to naprijed navedenog Ugovora od 1. veljače 2008. kojeg je nesporno znao i to unaprijed dao na potpis zz pravnog prednika prvotuzitelja, tuženik.

Stoga su razlozi za izdavanje brisovnog očitovanja za naprijed navedena tri Sporazuma nastali još 1. veljače 2008., a odbijanjem izdavanja istog titulari na nekretninama trpe štetu zbog ovakvih postupaka tuženika. Tužitelji se protive navodu tuženika da nije imao dovoljno vremena dostaviti dokumentaciju potrebnu za vođenje ovoga spora, uzimajući u obzir činjenicu da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 29. studenog 2018., a odgovor na tužbu 31. siječnja 2019.

Na okolnost da je pokušao pribaviti brisovna očitovanja i prije vođenja ovog spora, osim naprijed navedenog načelnog brisovnog očitovanja i email prepiske, tužitelji predlažu saslušati kao stranku zz prvotuzitelja Alekseja Panferova i zz drugotuzitelja Oksane Kunzminskaya.

U odnosu na prigovor tuženika o nedostatku aktivne legitimacije, tužitelji ističu da je prvotuzitelj aktivno legitimiran uslijed činjenice da je isti sveopći i pravni slijednik Hotel Selce d.o.o. uslijed činjenice da je statusnom promjenom pripajanja istog prvotuzitelju i upisom te statusne promjene u sudski registar u smislu odredbi članka ZTD-a isti njegov univerzalni

sukcesor, neovisno o činjenici da je drugotužitelj kao fiducijarni vlasnik upisan na nekretnosti zk. ul. 1426 k.o. Selce jer je njegov pravni prednik i dalje punopravni vlasnik sve do nastupa uvjeta određenih tim Ugovorom o zasnivanju fiducije, a kako to već određuju odredbe Ovršnog zakona.

Aktivna legitimacija trećetužitelja se temelji na činjenici da je ista na nekretnosti upisanoj u zk. ul. 1426 k.o. Selce u času podnošenja tužbe već dolazi upisana kao založni vjerovnik, dakle, nositelj knjižnog prava na istoj nekretnosti, slijedom čega crpi pravni interes za vođenje ovog sudskog spora.

U svrhu dokazivanja tih odlučnih činjenica tužitelj se obvezuje, ukoliko sud neće pribavljati službenim putem, dostaviti povijesne izvratke iz zemljišne knjige za predmetne nekretnosti upisane u zk. ul. 1426 k.o. Selce i zk. ul. 1431 k.o. Ičići.

Tužitelji pojašnjavaju da Ugovorom o okvirnom iznosu zaduženja od 1. veljače 2008. temeljem kojeg je upisano založno pravo na nekretnosti koja je predmet tužbenog zahtjeva pod t. III. poita tužba tuženik nije s pravnim prednikom tužitelja ad. 1. reprogramirao potraživanje iz Sporazuma naprijed pobrojanih, već je taj reprogram učinjen sa Ugovorom o kreditu od 1. veljače 2008. i njemu pripadajućem dodatku koji nije solemniziran. Dakle, temeljem Ugovor o okvirnom zaduženju i osiguranju broj IS-85/08-1 nije se dogodila nikakva novčana transakcija kako to neistinito navodi tuženik. Na okolnost pravnog sljedništva prvotužitelja i Hotel Selce d.o.o. tužitelji predlažu izvršiti uvid u povijesni izvadak iz sudskog registra za ista trgovačka društva i društva koja su bila pravni prednici prvotužitelja a ujedno i pravni sljednici Hotel Selce d.o.o., a to su Anagora d.o.o. Zagreb i Omnium ugostiteljstvo d.o.o.

Ako sud ne zaključi prethodni postupak u ovoj pravnoj stvari i dopusti tuženiku postavu naprijed navedene dokumentacije, tada tužitelji traži da im se dozvoli mogućnost predlaganja novih dokaza u odnosu na tu dokumentaciju.

Pun. tuženika se protivi svim dokaznim prijedlozima tužitelja.

U odnosu na navode pun. tužitelja kako dostavljeni izvod iz poslovnih knjiga je jednostrana isprava, tuženik ističe kako je riječ o vjerodostojnoj ispravi sukladno odredbama Ovršnog zakona, a što je nesporno te je stoga jasno da kao takva predstavlja valjan dokaz te da se suprotno navodima pun. tužitelja novčana transakcija dogodila.

Također u odnosu na navode o načelnom brisovnom očitovanju tuženik ističe kako predmetno ne predstavlja valjani dokaz, a poglavito imajući u vidu da je riječ o "načelnom" očitovanju pa je potpuno nejasno što bi isto predstavljalo.

U odnosu na aktivnu legitimaciju tuženik ističe kako neovisno od činjenice koju ističe prvotužitelj da je isti pravni sljednik društva Hotel Selce d.o.o., nedvojbeno je kako prvotužitelj nije upisan kao vlasnik nekretnosti, a isto tako nije upisana Irina Pretkel-trećetužiteljica, stoga isti kao takvi nisu ovlašteni podnijeti ovu tužbu, odnosno nisu aktivno legitimirani.

Završno tuženik ističe kako su upisane hipoteke osnovane te predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev s obzirom da je isti u cijelosti neosnovan.

Tužitelji se obvezuju dostaviti povijesne izvratke iz zemljišnih knjiga za predmetne nekretnosti kao i zbirku isprava koje je temelj upisa za drugotužitelja kao fiducijarnog vlasnika te sve povijesne izvratke iz sudskog registra iz kojeg je vidljiv pravni sljed od Hotel Selce d.o.o. do danas upisanog tužitelja Saluator dea d.o.o. iz kojeg će biti vidljiv pravni sljed uslijed nastalih statusnih promjena pripajanja i iz njega proizašlog pravnog sljedništva u odnosu na prvotužitelja.

Sudac donosi

rješenje

I. Nalaže se tužiteljima da u roku od 8 dana dostave u spis povijesne izvratke iz zemljišnih knjiga za predmetne nekretnine, zbirku isprava koje je temelj upisa za drugoužitelja kao fiducijarnog vlasnika te sve povijesne izvratke iz sudskog registra iz kojeg je vidljiv pravni sljed od Hotel Selce d.o.o. do danas upisanog tužitelja Saluator dea d.o.o. te načelno pismo namjere i e-mail prepisku.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana dostavi izvode iz poslovnih knjiga, kao i oplate planova za sve Ugovore o kreditu.

III. Od Općinskog suda u Rijeci zatražit će se na uvid spis poslovnih br. Ovr-9485/16.

IV. Zaključuje se prethodni postupak u ovoj pravnoj stvari.

V. Ročište za glavnu raspravu zakazuje se za dan

18. lipnja 2019. u 10,30 sati, sudnica 12/1

što prisutni primaju na znanje i smatraju se uredno pozvanim.

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena (čl. 278. st. 2. i čl. 462. ZPP-a).

Prisutni izjavljuju da su slušati glasno kazivanje zapisničaru i da nemaju prigovora na sadržaj zapisnika.

Dovršeno u 11,40 sati.

SUDAC

STRANKE

ZAPISNIČAR